

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 10, 1978 No. 31. VOL. LXXXV.

60-річчя Української Державности в Сиракюзах

Під час відзначення Січневих Роковин в Сиракюзах. Стоять (зліва): інж. М. Сидорович, Микола Дяченко, голова Відділу УККА д-р Ол. Гудзак, проф. д-р Іван Гвоздь, конгресмени Джеймс Ганлі, д-р Михайло Логан і пані Надія Сенік. Сидять пані і Ніл МакКіри, президент Мської Ради.

Сиракюзи, Н. Й. (М. Л.). — Заходами Відділу УККА і при співпраці усіх місцевих церковних і громадських організацій відбулося у цей громадський ювілейне відзначення 60-річчя Української Державности в сам день 22 січня ц. р., у прямих 350 наших громадян і запрошених гостей, з бенкетом, відповідною мистецькою програмою і танковою забавою.

Перед полуднем у церкві обох наших віровизнань відбулись Богослужби в наміренні українського народу, в яких зняла участь наша молодь, організована в СУМ-і і Пласті-і, зі своїми прапорами, а оба парохі — о. шамбелян

Василь Середович у католицькій церкві і о. протопресвітер Василь Уманець у православній — виголосили відповідні до вчорішньої проповіді.

Це наше найбільше національне свято відбулось у репрезентативному Сиракюз-Готелі. Від 5-ої год. по пол. почали напливати запрошені гості і наші громадяни. Головний стіл перед стіною, прикрашеною нашим національним гербом, національними та організаційними прапорами і листками червоної калани, зайняли ветерани наших Визвольних Змагань та чоловічі представники місцевих, попарохі — о. шамбелян

(Закінчення на ст. 8-й)

САДАТ І КАРТЕР КРИТИКУЮТЬ ІЗРАЇЛЬ ЗА ОСЕЛІ

Вашінгтон. — Єгипетський президент Анавар ель-Садат, який у вівторок, 7-го лютого, зустрівся у столиці ЗСА із членами Комісії для закордонних справ обох Палат Конгресу, знову гостро критикував уряд прем'єра Менахем Бегіна за встановлення цивільних ізраїльських осель на окупованій арабській території, твердячи, що та політика Ізраїля є „поважною перешкодою до замирення на Близькому Сході”. День раніше, виступаючи в Крайовому Пресовому Клубі, Садат теж таврував уряд прем'єра Бегіна за оселі на Синайському півострові, на західному березі ріки Йордан та на інших територіях, що їх Ізраїль захопив під час війни в 1967-му році. Садат тоді в загальному критикував політику ізраїльського уряду, заявляючи, що своєю поведінкою до Єрусалиму він, Садат, „дав Ізраїлю все”, тобто фактичне визнання, а натомість уряд прем'єра Бегіна не віддався, але навпаки, зайняв „ще більш негнучке становище”.

У вівторок, 7-го лютого, президент Джиммі Картер також виступив проти нових ізраїльських осель на окупованій арабській території, доручаючи державному департаменту оприлюднити листи і депеші Бюро Дому до прем'єра Бегіна, в яких уряд ЗСА критикував Єрусалим за встановлення цих „нелегальних осель”. Справу осель Президент порушував також під час зустрічі з американськими законодавцями жидівського роду, вказуючи, що Америка бажає залишитися „приятелем обох сторін” в арабсько-ізраїльському конфлікті і тому протестує проти ізраїльських осель на арабській території.

Президент Садат, який прибув до ЗСА ще в п'ятницю, 3-го лютого, і після відвідин Америки

планує відвідати також Британію, Францію, Західну Німеччину та Австрію, у своєму виступі в Крайовому Пресовому Клубі, як також під час зустрічі з членами американського уряду, законодавцями ЗСА, представниками жидівської громади в Америці та колишнім державним секретарем Генрі Кіссінджером, висловлював „розчарування” з політики уряду прем'єра Бегіна, але рівночасно і надію, що після його поїздки до Єрусалиму дійде до „конструктивних мирових переговорів”, бо своєю візитом він фактично визнає право Ізраїля існувати як самостійна держава, а натомість ізраїльський уряд відплатив тим, що зайняв „ще більш негнучке становище” щодо звільнення арабських територій, розв'язки проблеми палестинських арабів та ізраїльських осель на арабських землях. Він заявив, що далі продовжуватиме старання щодо замирення, але вважає, що Ізраїль також мусить „виявити добру волю” і погодитися на концесії.

Президент Садат закликав уряд ЗСА „вплинути на Ізраїль”, щоб змінив свою політику, як теж вказував, що Єгипет конечно потребує американської зброї, зокрема літаків, але не проти Ізраїля, а щоб забезпечити безпеку Єгипту з боку сусідів, тобто Етіопії та Лівії, які одержують зброю та іншу військову поміч від Советського Союзу та Куби.

У вівторок до Нью Йорку прибув ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян, який планує відбутися наради з лідерами жидівської громади в ЗСА щодо дальшої фінансової допомоги для Ізраїля, але також правдоподібно прибуде до Вашингтону, щоб переговорювати з членами уряду президента Джиммі Картера. Даян перебуватиме в ЗСА правдоподібно 10 днів.

В Гарварді встановлено Фундацію ім. Івана Бонка

Кембридж (ФКУ). — 10-го грудня 1977 р. родина і друзі покійного мгра Івана Бонка (1925-75), колишнього керівника Відділу Славянської Каталогації Тонорського Університету, створили Фундацію в сумі 10,000.00 доларів для двох фондів ім. Івана Бонка на українській еміграційній книжні в Бібліотеці Гарвардського Університету. Рівночасно родина бл. п. мгра Бонка погодилась подарувати українській збірці Бібліотеки Гарвардського Університету понад 800 томів еміграційної української, які були власністю покійного.

Прибуток з фондів ім. Бонка буде йти виключно на купівлю праць, виданих у різних європейських осередках української еміграції між 1918 і 1950 рр., а також виданих в обох Аме-

св. п. мгр Іван Бонко

риках від початків української еміграції дотепер.

Кожна книжка, куплена з фондів ім. Бонка, матиме своєрідний ex libris. Портрет бл. п. мгра Івана Бонка уже приміщено в галерії жертводавців у Бібліотеці Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Помер св. п. д-р Богдан Мартинович, редактор „Канадського Фармера”

Вінніпег (А. Курдидик телефоном). — В четвер, 2-го лютого, тут помер нагло д-р Богдан Мартинович, відомий журналіст і редактор, проживши 62 роки. Син священика з Бойківщини, в'язень польських тюрем і Берези Картузької св. п. Б. Мартинович здобув докторат з права в університеті в Празі і від шкільної лавки відзначався активністю в громадській діяльності, як проявляв зокрема під час війни в 1939—45 роках, та після на скитальщині. В Канаді від 1949-го року, працював важко у сталеварні, де й підірвав собі здоров'я, після чого на

протязі 9-ох років працював в канцелярії КУК, а від п'ятих років був начальником редактором „Канадського Фармера” — Нового світу, зробивши його справді високоякісним тижденьником. Крім цього, ревно і широк працював в кооперативі, в освітніх установах і здобув собі свою особистість загальнопошану, виявом якої була й панакхидна за покійного в неділю, 5-го лютого, з участю понад 500 осіб, та похорон в понеділок, 6-го лютого, в якому взяло участь понад 250 осіб. Осиротив дружину, сина і дочку.

В Етіопії розпочалась велика офензива проти сомалійських військ

Аддіс Абеба, Етіопія. — Пресові агентства інформують, що в Етіопії розпочалась велика військова офензива проти сомалійських партизанських частин і регулярних військових одиниць з метою викинення сомалійців з провінції Огаден, яку вони контролюють майже від самого початку військового перевороту в Етіопії. Етіопійські військові чинники заперечують погослови про велику концентрацію військ в Огадені, але урядові чинники повідомили, що етіопійська армія, захопивши знову місто Гарар, маршує в присіченому темпі в східному напрямі, де знаходяться сильно укріплені стратегічні місцевості, контрольовані сомалійцями. При тому советські літаки, керовані в більшості кубинськими летунами, постійно бомбардують позиції сомалійців, хоч міністер інформації в етіопійському уряді Баало Гірма категорично заперечив, що в складі етіопійської армії знаходяться росіяни і кубинці. Також речник військового управління у своєму приватному першому групі закордонних журналістів, який дозволено приїхати до Етіопії, заперечив в Аддіс Абебі, що вже розпочалась раніше передбачувана контрфензива етіопійської армії проти сомалійських „нависників”. Деякі західні дипломатичні джерела стверджують, однак, що мораль сомалійських військ є далеко вищою від моралі етіопійців і тому не виключено, що офензива може закінчитися неуспішно, попри великого накопичення советської зброї, якою, поза малими

військами, не можуть ще повністю орудувати місцеві воєнки. Цю функцію виконують за них понад 1,000 росіян і 3,000 кубинців, число яких постійно збільшується. Згідно з цими джерелами, советські і кубинські „додатники” керують усім, включно з плануванням військової стратегії. Агентство Ройтера повідомило також, що в напрямі Етіопії наближаються советські кораблі, везучи тисячі кубинських воєнок для підкріплення етіопійської армії і зміцнення розпочатої офензиви проти Сомалії. Деякі дипломати стверджують, що на кораблях знаходяться від три до шість тисяч кубинських воєнок, які мають поповнити контингент кубинських воєнок в Етіопії. Західні дипломати у Могадішу столиці Сомалії, звітують, що у зв'язку з розпочатою контратакою в провінції Огаден, Сомалія проголосила частинну мобілізацію для поповнення своєї армії, а в країні наростає тривога. Сомалійці ставлять собі питання: чи Етіопія, у спілці з Советським Союзом і Кубою, захопивши провінцію Огаден, поширить свою офензиву на Сомалію? Як реагуватиме на це Вашингтон і чи не існує якнебудь домовленість між ЗСА і Советським Союзом? Якщо Москва шонебудь пообіцяла Вашингтону, то чи додержити слова? Ці питання обговорюються тепер на сторінках сомалійської преси, яка переповнена тривожними вістками про збільшену активність СССР і Куби в Африці, зокрема в Сомалії.

Зростає популярність французьких лівих партій

Париж. — Пресові агентства інформують, що популярність французьких лівих партій значно зросла, попри те, що вони поділяють і йдуть різними шляхами до виборів, які відбудуться у Франції за 7 тижнів. Праві партії, включно з деґолістами, ведуть між собою війну за несприятливі справи. Французька преса переповнена пересторогами, які звертають увагу виборців, що все це може закінчитися катастрофально для Франції. Впливовий щоденник „Ле Фігаро” нарікає, що французи навіть не думають, що вибори вже за плечима. Багато з виборців перестали цікавитися політикою і заявляють, що без них обійдеться, або кажуть, що подібні ситуації у Франції вже були раніше та що це тільки передвиборча гарячка. Опи-

тування, переведені різніми дослідними інститутами, вказують, що ліві партії — комуністи, соціалісти і скрайніші уgrupування, правдоподібно одержать 51 відсоток усіх голосів у виборах, у порівнянні з 44 відсотками, які одержать деґолісти й інші помірковані та праві політичні партії. Політичні спостерігачі стверджують, що перемога лівих і здобуття ними більшості у парламенті означатиме, що вони створять коаліцію і формуватимуть новий уряд, а тоді Франція опиниться в економічній кризі, бо ЗСА і країни Європейського Економічного Ринку відмовляться від економічного співпраці з прокомуністичним урядом. Як-що однак консервативний табір здобуде яку-таку перемогу у виборах 12-го березня, то стан правдоподібно не зміниться.

Відкрито другий семестр викладів УКУ в Канаді

Монтреаль (ОУПС). — У шестер вивопнений конференційний залі парафії св. Михайла на Іверській у столиці Квебеку відбулась святкова інавгурація зимового семестру УКУ в неділю, 15-го січня 1978. Після співної Служби Божої, що її відправив парох о. д-р Ігор Мончак у церкві св. Михайла студенти й зацікавлені парафіяни в числі понад півсотні перейшли до конференційного залі, в якому відбулась інавгурація нового семестру. З привітом „Христос Радається” координатор філії УКУ в Вільному світі проф. Яр. Рудницький вітав привіт від ректора УКУ в Римі — Патріарха Йосифа й пояснив зібраним, що зимовий семестр відбуватиметься за релігійно-богословського Факультету УКУ в формі циклу викладів на тему: „Ватиканський Собор, Східні Церкви і проблеми Патріархату”.

Від імені Філії й професорського збору він привітав викладача — о. д-ра Ігоря Мончака й запросив його до слова. Ось докатор на вступі роздав цикло-листівний конспект першого викладу й на цій основі проаналізував поняття помисності Церкви, рішення Ватиканського Собору про верховну владу Папи й єпископів, узгодження делегованої влади в Церкві „в дусі мира, любові й єдності” й діяльність Церкви в житті. Після викладу відбулась дискусія й запити. Дальші виклади о. д-ра Мончака назначені на 29-го січня, 12-го й 26-го лютого, 12-го й 26-го березня й закінчення семестру 9-го квітня.

Знагоди інавгурації другого семестру Філії УКУ присутні підписали привіт — новорічні побажання Ректорові УКУ в Римі Його Святості Патріарху Йосифу.

Комісія прав людини при ООН почала сесію

Об'єднані Нації, Н. Й. — Минулого понеділка, 6-го лютого, тут розпочалась нова сесія Комісії прав людини цієї міжнародної організації. Сесія має тривати п'ять тижнів. Під час цієї сесії згадана комісія матиме нагоду довести, чи вона „гідна довіри” і життєздатна — заявив голова американської делегації до цієї комісії, Едвард Мезвінський, колишній демократичний конгресмен з Айови.

Захід постійно критикує згадану Комісію, в якій переважають представники комуністичного блоку і країн „третього світу”, за те, що часто таврує Південно-Африканську Республіку, Чиле, Ізраїль та інші некомуністичні держави за порушення прав людини, але відмовляється

розглядати закиди проти Советського Союзу, його сателітів у Східній Європі та проти африканських країн.

Едвард Мезвінський заявив на пресовій конференції, що Комісія „повинна вести відкриті дискусії щодо порушення прав людини в усіх країнах світу”, додаючи, що делегація ЗСА „напевно видигне” справу порушення тих прав у Камбоджі, Уганді, Екваторіальній Гвінеї та інших африканських країнах і „не обмежуватиме свого зацікавлення станом у країнах третього світу”. Коментатори вказують, що це був недовзначний натяк, що делегація ЗСА видигатиме справу порушення прав людини також в комуністичних державах, зокрема у Советському Союзі.

В Москві заарештовано 5 членів незалежної робітничої спілки

Москва. — Ассоційейтед Пресс інформув, що агенти КГБ заарештували в понеділок, 7-го лютого ц. р., 5 членів-основників незалежної, робітничої спілки, яка була створена минулого місяця з метою обороняти інтереси тих робітників, які були звільнені урядовими чинниками за те, що домагалися покращання умов праці, або критикували урядову робітничу спілку за недостатню увагу до проблем робітництва. Ніколай Іванов, речник цієї групи, заявив закордонним кореспондентам, що існує

можливість, що деякого з ув'язнених звільнять, а згідно наказу покінчити Москві і повернутися до своїх місцевостей. Тимчасовий голова незалежної робітничої спілки й ініціатор її створення Володимир А. Клебанов, колишній каліняний робітник з Донецька в Україні, переховується і живе нелегально, щоб уникнути ув'язнення бодалі в початковій стадії діяльності спілки і визнання її Міжнародною Робітничою Організацією та іншими демократичними робітничими спілками на Заході.

Амбасадор В'єтнаму до ООН тако залишить Америку

Нью Йорк/Ганой. — Хоча комуністичний уряд В'єтнаму продовжує заперечувати твердження Державного департаменту і Федеральної Бюро Інвестицій (ЕФ-БІ-Ай), що Дінг Ба Тгі, в'єтнамський амбасадор до Об'єднаних Націй, брав участь у шпигунській діяльності проти ЗСА, як і заперечує це сам амбасадор Тгі, то в неділю, 5-го лютого, в'єтнамський уряд таки відкликав того амбасадора з Америки.

Державний департамент ще в п'ятницю, 3-го лютого, наказав амбасадорові Тгі залишити ЗСА, твердячи, що він брав активну участь у шпигунській сітці на користь Ганой, тобто у діяльності, за яку минулого тижня працівники ЕФ-БІ-Ай заарештували Рональда Луїса Гомфі, працівника Інформаційної Агенсії ЗСА, та в'єтнамця Труонга Дінг Гунга, який від 1964-го року

живе в Америці, закидаючи їм, що протягом прийнятих двох років передавали таємні документи уряду ЗСА в'єтнамським дипломатам в ООН та агентам Ганой в Парижі.

Вимога Державного департаменту, щоб амбасадор Тгі залишив країну — це перший випадок, що таке „видворення” було застосоване до такого високого чиновника в Об'єднаних Націях. Спершу в'єтнамська місія до ООН і сам амбасадор Тгі, заперечуючи твердження американських чинників щодо існування шпигунської сітки та участі в ній згаданого амбасадора, відмовлялися виконати вимогу Державного департаменту, заявляючи, що Дінг Ба Тгі продовжуватиме свої функції. Однак у неділю Ганой відкликав свого амбасадора, зазначаючи, що закиди з боку ЗСА — „це провокація і наклепи”.

Італійські комуністи резигнують з участі в уряді, співпрацюватимуть з Андреотті

Рим, Італія. — Центральний Комітет італійської Комуністичної партії повідомив в понеділок, 7-го лютого ц. р., діючого прем'єр-міністра Джуліо Андреотті, що враховуючи урядову кризу, яка може некорисно відбитися на господарському житті Італії, комуністи більше не вимагатимуть участі в кабінеті, приймають передумови Християнсько-демократичної партії і співпрацюватимуть з кабінетом Андреотті, якщо такий буде сформований на базі домовленості. Андреотті, якому його власна партія не дала уповноважень говорити з комуністами про участь в уряді, запропонував італійським комуністам більш відповідальну роль в парламенті і парламентарних комісіях, які мають безпосередній нагляд над урядовою політикою. Андреотті обіцяв надати комуністам також більше прав при ухваленні урядових програм. Генеральний секретар іта-

лійської Комуністичної партії Енріко Берлінггер заявив кореспондентам, що головною метою Компарції й далі буде здобути перевагу в парламенті й прийти до влади в Італії шляхом демократичних виборів. Недопущення комуністів до кабінету під теперішню пору Берлінггер вважає „великою помилкою”. Після двохгодинної розмови з Андреотті, Берлінггер відмітив, що Компарція, враховуючи настанову інших політичних партій, погоджується прийняти запропоновану їм християнськими демократами умову і підтримати прем'єра Андреотті в парламенті. Раніше соціалістами і республіканцями, спричинились до повалення уряду Андреотті, влаштовували масові демонстрації в шлій країні і домагалися включення їх до уряду. Змінна тактика комуністів викликала в Італії неабияке здивування.

Українські промисловці в Чикаго дають приклад жертвенности

Під час зустрічі в Чикаго. Сидять (зліва): М. Сенчишак, дир. О. Плешкевич, дир. Р. Митчик і І. Деркач. Стоять (зліва): В. Деркач, В. Братків, А. Сокологорський, С. Борисевич, І. Вислоцький та д-р Ю. Кулак

Нью Йорк, Н. Й. (УККА). — В дні 16-го січня ц. р. відбулася тут приватно заініційована інформаційна зустріч визначних українських промисловців і представників місцевих українських фінансових установ — Кооперативної Каси „Самопоміч” і Шадничо-Позичкової Спілки „Певність” в Чикаго. Під час розмов порушено ряд проблем, зв'язаних з українським господарським світом і його потенційними можливостями. У висліді дискусії рішено частіше відбудувати подібні зустрічі, щоб обмінюватися думками і досвідом та поширити круг діяння для збільшення заінтересування молодих людей приватною ініціативою творення власних, добре перспективних підприємств.

Стверджено теж, що український економічний сектор повинен бути тісно пов'язаний з іншими злов'язками й творчими проявами суспільно-громадського, культурного і політичного життя. І тому зразу п'ять присутніх промисловців, а саме: Микола Сенчишак від фірми „Гербаріум”, Іван Деркач — від фірми „Альфа продукт”, Ігор Вислоцький — від фірми „Термоплекс”, А. Сокологорський і С. Борисевич — від фірми „Інджекто-молд” та Володимир Братків — від фірми „Рем билдерс” зложили по 1,000.00 дол. разом 5,000.00 на фінансування Укра-

їнського Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні.

Варту подати передісторію цієї зустрічі в Чикаго. В минулому 1977 році була створена Крайова Господарська Рада УККА з осідком в Чикаго. Членами цієї Ради є такі важливі економічні сектори нашого життя в Америці: Братські Союзи: УНСоюз, УРСОЮЗ СУК, „Провидіння” і УНПоміч; 2. Центральна Українських Кооперативів Америки (ЦУКА); 3. Ліга Українських Шадничо-позичкових Кас у ЗСА; 4. Союз Купців і Промисловців у ЗСА; 5. Українське Лікарське Товариство Північної Америки у співпраці з іншими Професійними Товариствами в Америці.

Представники тих Організацій на нарадах в Чикаго, що відбулися 13-го серпня 1977 року одностайно вирішили визнати своїм першочерговим завданням зібрати 25-тисячний фонд, необхідний для дальшого ведення і поширення агенди Бюро у Вашингтоні, яке виявилось акрай необхідним у зовнішньополітичних акціях.”

Відносно зібрання фондів вирішено, що всі 5 секторів, які входять в склад Крайової Ради, мали би виплатити по 5,000.00 дол.

Мавши на увазі ці постанови, Управа Крайової Господарської Ради поробила заходи, щоби кожний з економічних секторів платив призначену для нього суму.

Правильний підхід

Кілька днів тому Джозеф Каліфано, секретар здоров'я, освіти і суспільної опіки, заявив, що уряд президента Джиммі Картера тактично намагається на тому, щоб Конгрес схилювався до встановлення 9-відсоткової верхньої межі на річні підвищення в коштах медичної опіки в шпиталях країни, бо добровільні обмеження самими шпиталями виявилися цілком неефективними.

Становище секретаря Каліфано цілком правильне, бо не зважаючи на зобов'язання шпитальних адміністрацій не допускати до надмірних підвищень в коштах медичної опіки в їхніх інституціях, ці кошти збільшувалися по 14 або 15 відсотків річно, починаючи від квітня 1974-го року, коли вигадала урядова контрольна над цінами і платіжними в майже всіх ділянках економіки ЗСА. В той самий час ціни на продукти широкого вжитку зростали тільки по 5-6 відсотків річно.

Заклик Каліфано дуже на часі, коли взяти під увагу факт, що пересічний американський громадянин, зокрема пенсіонер, може витратити всі свої одиниці на випадок довготривалої недуги, а велика кількість американців зовсім неспроможна покрити коштів довшого перебування в шпиталі. Урядова контрольна над підвищеннями в коштах медичної опіки в шпиталях кінчею потрібна, бо від 1950-го року кошти тієї опіки зростають майже на 1,000 відсотків.

Не зважаючи на те, що проти встановлення 9-відсоткової верхньої межі на річні підвищення в коштах вже заявлялося багато шпитальних адміністрацій і речників лікарських товариств, твердячи, що таке обмеження на підвищення спричинить до погіршення якості медичної опіки, то ці твердження можна легко заперечити, як це вказують члени уряду президента Картера та речники різних приватних аскураційних інституцій. Вони не заперечують, що якщо Конгрес схвалить пропозицію Білого Дому, то шпиталі будуть змушені вести ряд змін у свою шпитальну процедуру, але доказують, що такі можна додержуватися 9-відсоткової межі щодо підвищень в коштах і не треба жертвувати якістю опіки в шпиталях.

Прихильники верхньої межі нахресують ряд можливих способів, якими шпиталі можуть значно зменшити свої видатки. Вони, наприклад, вказують, що кожного року втрачається від 2-3 мільйони доларів на вдержання 100,000 ліжок у шпиталях, але цих ліжок ніхто не вживає. В додатку, шпиталі, які нахресують близько себе, можуть користуватися спільним коштовним медичним приладдям і навіть приміщеннями, щоб в такий спосіб позбутися непотрібної коштовної дуплікації. Крім того, прихильники верхньої межі твердять, що в американських шпиталях роблять надто багато дуже коштовних, але фактично неперотібних операцій, не зважаючи на те, що хірурги знають, що дану недугу можна викувати різними ліками, які набагато дешевші.

Аскураційні інституції, члени уряду та комментатори правильно вказують, що дотеперішні астрономічні підвищення в коштах медичної опіки до великої міри спричинили марнотратними шпитальними процедурами, які можна порівняльно легко злікувати.

Треба надіятися, що Конгрес прислухається до закликів секретаря Джозефа Каліфано і схвалить законопроект Білого Дому щодо 9-відсоткової верхньої межі на річні підвищення в коштах медичної опіки в шпиталях. Як виявилось, добровільні заходи шпитальних адміністрацій не були заловними. Треба такі встановити примусово урядовою контрольною над підвищеннями. Цього вимагає добро всіх американських громадян, зокрема пенсіонерів і тих, які належать до менш заможних прошарків американського суспільства.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Едвард Касинцев
Гарвардський університет

ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

(на Гарвардському прикладі)

I

Бібліографічна та бібліотечна робота в Україні має довгу, цікаву і фактично не вичерпану історію. З самого початку друку на Україні (1574) фокус друкарської та бібліографічної діяльності перемістився до Сходу, то в Західній Україні. Так у 16 та 17 століттях центри були переважно на Заході (Львів, Острів), одначе у 18 столітті важливими друкарськими та бібліографічними центрами стали українські типографії в Києві, Чернігові та в тільки що заснованих містах Катеринослав, Миколаєві й Харкові. Проте, у другій половині 19 ст. фокус знову перемістився до Галичини. Там менш гнітюча рука австрійського уряду дозволяла порівняно вільний розвиток наукових організацій, таких як Бібліографічна комісія Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, створення історичних музеїв та друкування серійних видань у широкому масштабі. При відсутності національної бібліографії, ці серійні видання заміняли національну бібліографічну реєстрацію. До початку цього століття в Галичині вишло багато визначних бібліографів, серед яких були І. О. Левський, Василь Доманицький та І. Свєніцький. Кількість їх збільшилася в двадцятих і тридцятих роках. Тут можемо згадати Івана Калиновича, Івана Крещевського, Степана Сірополька, Івана Огієнка, Льва Биковського та Є. Ю. Пеленського. Перенесення української бібліографії на Захід та до Зеданих Стейтів Америки здійснюється завдяки зусиллям деяких з цих осіб.

Не можна сказати, що не було важливого бібліографічного розвитку на Східній Україні перед "відродженням" 1920 років. Важливі бібліотечні збірники зосереджувалися в Харкові, Києві та Одесі, а приватні

Степан Женецький

ПЕРША ВІЙНА МІЖ КОМУНІСТИЧНИМИ ДЕРЖАВАМИ

Як подали світові засоби масової інформації, між двома комуністичними державами, В'єтнамом і Камбоджією, ведуться завзяті прикордонні бої, які треба вважати справжньою, хоч формально не проголошеною війною. Дипломатичні відносини між воюючими зірвали.

І хоч ця війна, здавалося б, не має великого значення у світі, проте вона привернула велику увагу західних політичних коментаторів. Для багатьох народів є малозначимим, чи В'єтнам відбере менший чи більший кусень камбоджської території; не матиме значення для Америки, Європи, чи навіть для Африки, якщо навіть одна з тих країн окупує другу. В'єтнам і Камбоджа лежать далеко від цих континентів і жадна з тих країн не має більшого значення в політичному, чи торговельному світі.

Проте, ця війна дуже важлива для Заходу в іншому значенні: це дві комуністичні держави провадять завзяту війну проти себе, ця війна тягнеться вже майже пів року і в ній беруть участь бої однієї величюної дивізії і більш. Ця війна важлива ще й тим, що вона зменшує вагу ідеології в політиці наших днів.

Історія непорозуміння між комуністичними державами, яких комуністи не змогли погодити між собою, почалася відомою послуху Москві комуністичної Югославії в 1948 році. За цей неспослук Москва прогнала Югославію з усіх міжнародних комуністичних організацій. Москва була підслала навіть свої війська на кордоні Югославії. З того часу Югославія стала тереновою колючкою в оці Москви. Було багато спроб для замирення, але всі без успіху. По сьогоднішній день Югославія є завзятим оборонцем прав, що всі комуністи у світі можуть прямувати до комунізму "окремими дорогами".

Найбільшого клопоту в комуністичному світі завдав розрив між Советським Союзом і комуністичним Китаєм. Багато разів величю завзяті бої на різних відтинках довгого на 5,000 миль советсько-китайського кордону. Про них обі сторони мовчали. Тільки одна велика битва советсько-китайських військ набрала була світового розголосу, а це криваві бої над рікою Уссури, що мали місце 2-го березня 1966 року. В цій битві брали участь величю військові зєднання, і по обох сторонах були значні жертви в людях. Проте, дипломатичні відносини між СССР і Китаєм не були ніколи зірвані, хоч амбасадори були відкриті і зі столиці обох країн в 1966 р., коли то китайські патріоти були побити советськими дипломатами під час проти-советської демонстрації бі-

ж збірці, як В. В. Тарнавський у Чернігові, С. А. Поль у Катеринославі та київський мітрополит Флавіан у Києві створили чималі збірники рукописів та друкованих книжок. Книгознавчі дослідження були зосереджені в Новоросійському бібліографічному товаристві в Одесі, що його заснував у 1898 році І. А. Лининченко. Інші важливі праці з бібліографічної тематики вели індивідуальні ентузіасты, як, наприклад, В. С. Іконников, біо-бібліограф Ф. Павловський, таврійський бібліограф академік Арсеній Маркевич, дидактичний бібліограф Хр. Алчевська та бібліограф красномовного письменства М. Комаров (псевдонім: Уманець). Усе ж таки, глобальна політика царського режиму щодо розвитку книжки українською мовою була гальмом у творчому розвитку української книжкової культури. Тільки з демократичною і національною революцією на Україні в 1917 році ця політика була скасована і кайдани розірвано, що дало можливість для створення історичної збірці українців та розвитку української національної школи бібліології. Найкращі представники цієї школи — це Ю. О. Меженко та його колеги з Українського Наукового Інституту Книгознавства, що був заснований 1922 року. На жаль, цей розвиток на Східній Україні був короткотривалий. Уже 1931 року Меженко був засуджений як шкідливий в українському книгознавстві, і він, як і його колеги М. Яшак, Дмитро А. Балаха, Кость Довган, Олена Маслова, Михайло Ясинський та багато інших були або вислані з центрів українського книгознавчої роботи, або, як у випадку М. В. Геппенера, М. Голкевича та видатного Ф. П. Максименка, були переведені до адміністративної роботи.

Після нищівної Другої світової війни спроби відновити українську бібліологічну роботу на Заході почав у Німеччині Володимир Дорошенко заснуванням "Українських бібліологічних вістей" Української Вільної Академії Наук (1948). На жаль, ця цікава публікація, як і "Рідна книга на чужині", орган Книгоцентру (1949), пережили тільки перше число видання. Далі, протягом наступного десятиліття померло досить багато діячів, що були активістами в книгознавчій та видавничій діяльності у міжвоєнній Галичині та Чехо-Словацьчині — Ю. Тищенко (Сирій), Є. Ю. Пеленський, Степан Сірополько та Петро Зленко. Інші, як ось Віталій Левський, перестали друку-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Богдан Цимбалістий

ЧИ ПОТРІБНІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ НА ЕМІГРАЦІЇ?

(Дискусійне)

IV.

Найвищі осяги нашої еміграції здобуто проти волі деяких наших партій або навіть у боротьбі проти їх спроб зруйнувати ці осяги. Ось кілька прикладів:

Енциклопедія Українознавства є, очевидно, одним з перших наших більших досягнень. Видання її треба зазначити проф. Кубійовичеві та групі науковців, яких він зумів організувати для цього діла, як теж тисячам наших жертвених громадян. Ніяка політична партія не піддержувала того діла хоч би закликана до свого членства жертвувати гроші на це видання, жадна не дала ані сотика зі своїх партійних фондів і не перевела діла збірки серед своїх членів.

Всі ми згодні в тому, що черговим найбільшим здобутком нашої еміграції в ЗСА було створення трьох кафедр українознавства і Наукового Дослідного Інституту при Гарварді. Створено їх зусиллями групи молодих ентузіастів та біля дев'яти тисяч жертвених громадян. Жадна політична партія не причинилася до цього великого діла ані морально, ані матеріально.

Після такого негативного балансу діяльності наших партій варто застановитися над їхніми успіхами. Можна вказувати на їхні організації молоді, на їхні літні табори, на самодіяльні гуртки. Все це дуже позитивне. Але треба питатися, чи не можна було б організувати українську молодь в одній організації, поза увагою партій, і тим самим не сіяти зерна незгоди і непорозуміння між молоддю. Зрештою, якщо політичні партії були стримали свою діяльність на еміграції, так було б і сталося. Дехто може побоюватися, що відсутність партій привела б до застою і до спаду жертвених серед нашої громади. Для нас динаміка для самої динаміки не має ніякої вартості. А динаміка, викликана на побороювання інших, на ширення незгоди, є просто шкідлива. Якщо мова про жертвенність, можна сподіватися, що вона збільшувалася б, коли б громадяни скерували свої пожертви на загально-національну цілі, а не внутрішньо-партійні. Зрештою, видання ЕУ і створення Гарвардського Наукового Центру доводять, що є в нас тисячі громадян, готових жертвувати на загально-національну цілі без інструкцій партій.

Можливо, що партії могли б вказати на інші свої осяги. В кожному разі, було б дуже корисно, якби кожна наша партія перевела безсеречно ширій і

на нашу думку, увага громадянства повинна перекладатися. Треба забути про існування старих, вивезених з краю партій, треба дозволити їм спокійно доживати свого віку, зате треба активно і жертвенно підтримувати оті молоді динамічні кола, які не обтяжені ніякими минулими ресентиментами і сулершиством до влади, які не збираються повертатися в Україну по владу і не думають накидати своїх

вдів в українській бібліографічній діяльності. Настало мовчання в українській бібліографії.

Значна кількість українських емігрантів-спеціалістів, що приїхали до ЗСА й Канади в післявоєнний період, почали наприкінці п'ятидесятих років працювати в бібліотечній професії. Ситуація не була сприятливою. В усій Північній Америці та Європі існувала лише мєня доку-ментальних збірок, про які можна було сказати, що вони українські. Навіть істотні колекції українців в головних західних книгозбірках — Конгресовій бібліотеці, Національній школі східних мов у Парижі, Папському східному інституті, бібліотеці Британського музею, університетській бібліотеці у Відні, бібліотеці Гельсінкського університету — не були чітко відокремлені від російських збірок, або, що ще гірше, були некласифіковані. Цю ситуацію можна лише частково пояснити зловмисністю чи політичними перешкодами, бо в основному вона була результатом неущта.

У 1956 році Я. Б. Рудницький виготовив досі не опублікований огляд українців в Конгресовій бібліотеці (пізніше доповнений працями Андрія Фесенка). Почало також виходити кілька бібліологічних серій: "Біблос" (Нью Йорк, весна 1955), "Бюлетень" Бібліотечної комісії НТШ (Нью Йорк, осінь 1959), "Українська канадійна" (Вінніпег, 1953), "Річник української бібліографії" УВАН (Нью Йорк, 1960). У наступному десятиріччі появилось кілька бібліографічних довідників. Серед них можна назвати бібліографії українців Human Relation Area File (1956), В. Кея-Кисілевського (Вінніпег, 1961), Андрія Григоровича (Торонто, 1964), Романа Вереса (1967) і Олександра Соколишина (1973). Зріст числа українських довідників і поява великої кількості професійних українських бібліографів і бібліотек, а також еміграційного ринку — все те виторювало чинники позитивних змін у царині української бібліології.

Слов'янські бібліографи неукраїнського походження почали приділяти більше уваги проблемам трансплірації, класифікації та побудови українських збірок з еміграційних та советських видань. У деяких збірках, як наприклад, Конгресовій бібліотеці, Ньюйоркській публічній бібліотеці та бібліотеці Гарвардського університету, основа, на якій будується збірка, датована початком цього століття, коли

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус інж. Лев Якевич

КОСМІЧНА АРХЕОЛОГІЯ

Недавно появилася на книгарському ринку ЗСА цікава книжка Г. Ферриса п. з. "Червона межа". Червона межа, це кольор світляного спектру, до якого пересувається світляна хвиля рєйдунової галактики в космосі. Цей феномен став основою революційного відкриття, що його астрономи назвали "експансією Всесвіту". Астроном, обстежуючи далекі простори космосу, бачить мряжювини та далекі галактичні віддалені від нас багато більйонів світляних років. Більшість з тих галактик, правдоподібно вже не існує, а як існує, то в інших місцях та в іншій конфігурації зір. Телескоп тому слід вважати за "машину часу", а астрономів за космічних істориків, чи радше археологів, що оглядають та реєструють минуле Всесвіту на телескопних світлинах.

Скільки німих, але як вимовних свідків нашої цивілізації та біологічного розвитку життя скриваються в глибоких шарах нашої землі, доки їх не розкопає лопата, чи кайло археолога. Подібно, як археологи, астрономи також розкопують безмежну долину простору, яка заздро береже таємниці Космосу. З розвитком телескопу, радіоастрономії та спектральної аналізи, астрономи дістали в свої руки потужний знаряддя, які дають їм змогу пізнавати шораз нові варіанти небесних тіл, еволюцію їх життя та красу їх велич побудови Всесвіту.

В 1970 р. астрономам вдалося дійти до межі Всесвіту, що має бути віддалений від нас 18 більйонів світляних літ. Але те, що вони побачили, була не межа, але час народження Всесвіту, що як відомо, на основі теорії "Великого зудару" почався 18 більйонів літ тому. Наш бо Всесвіт не має границь у фізичному значенні, якщо взяти до уваги теорію релятивності, згідно з якою він замкнений всередині величюної кулі. Тому, якщо б вдалося людським проникнути далі Всесвіту та вислати з землі сигнал, то він вернеться до нас з протилежного боку. Так само, як літак, що вилетівши на схід, вернеться до нас, по окруженні землі, зі заходу. Астрономія, це неначе подорож на світляних хвилях в минуле Всесвіту, яке немов на фільмовій стрічці пересувається перед нами крізь сочку телескопу. Чим далше їдемо в простір, тим старші бачимо об'єкти та давніші події. Причиною того є скорість світляних хвиль, які долають до нас з космосу, та величюна скаля відстані поміж небесними тілами, що становлять сценар космосу. З Сонця світло пливе лишень кілька хвилин, з найближчої зорі Альфа Кентавр 4,3 світляних літ, а з осередка нашої галактики 30,000 літ. Коли телер дивимося на об'єкт віддалений від нас кілька більйонів світляних літ, ми бачимо його не таким, яким він є тепер, але таким яким він був кілька мільйонів літ тому. А об'єкти віддалені від нас кілька більйонів світляних літ, ми бачимо такими, якими вони були, можливо перед народженням нашої сонячної системи. Події, що відбуваються в космосі тепер, побачать може наші пра-пра-пра-пра-внуки, якщо наша цивілізація себе не знищить. Просліджуючи еволюцію зір у шораз глибших шарах Всесвіту, ми можемо виготовити собі шось вроді каталогу еволюції зір, що дозволить нам хоч не повністю, зрозуміти процеси народини, еволюції та смерті зір і шілих галактик.

Зорі, чи пак космічні сонця, подібно як і люди, родяться і дозрівають, мають свою молодість, дозрілі літа і старість, яка кінчається космічною смертю.

Значні запаси ядерного "пального" (новотворена зоря на 90-95 відс. складається з водню) забезпечать зорі довге життя і відносну стійкість з вичерпанням цих запасів у зорі наступає період бурхливої перебудови її надр і атмосфери, в дію вступають нові джерела енергії. Разом з внутрішньою перебудовою зоря змінє свій вигляд, свої розміри, температуру поверхні та швидкість обертання навколо осі. Одним словом, зоря "старіє".

(Закінчення на ст. 8-ій)

(КІНЕЦЬ)

відбувався обмін між науковими інституціями в Україні та на Заході. Звичайно, деякі матеріали придбали в кінці 20-их та в 30-их роках такі піонери, як А. К. Кулідж з Гарварду. Розбудова збірок продовжувалася з поживленням слов'янських студій на протязі 60-их та на початку 70-их років і тільки недавно зростання їх припинилося. Під час цього періоду були створені важливі збірки українців в університетах Іллінойс (Урбана), Торонто, Альберта та Міннесота.

1963 року створено Товариство Українських Бібліотекарів Північної Америки, офіційним органом якого став у 1971 році кварталник "Українська книга" (Філадельфія). Його назву перейнято з журналу Пеленського.

Все ж таки не зважаючи на ці важливі досягнення, я б сказав, що досягнення в діяльності української документації перебувають в професійно "уразливому" стані. Дозвольте мені вказати на деякі фактори, що призвели до цієї уразливості. Поперше, в останні роки померли деякі видатні діячі в діяльності української документації на Заході — В. Дорошенко (1963), В. Міковський (1972), і зовсім недавно Б. Кравців (1975). Буквально з десятих бібліотекарів українського походження, що зайняті у книгозбірках Північної Америки, найталованіші частко працюють як адміністратори, а не як бібліотечно-дослідники. Збірки ж советської України, за незначним винятком, американські дослідники мало використовують. До того ж деякі із збірок у нашій країні практично недоступні із-за чужернатв їхніх кураторів. Серед українських бібліографів переважає невизначеність професійних норм. Не зважаючи на факт, що більшість з них повинна бути знайома з величюною кількістю документації в різних мовних групах від турецької до німецької, існує дуже мало розроблених довідкових матеріалів, які б допомагали їти далі в установленні параметрів їхніх дисциплін. Для встановлення норм чи цілей збірок, що починають лише будуватися, потрібні ґрунтовніші огляди вже існуючих збірок.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(11)

5. ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

Продовження

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО АНДРІЯ ДЖУЛИ

On March 28, 1976 the annual district meeting of the Pittsburgh and Western Pennsylvania, and West Virginia branches was held in branch 161 lodge rooms in Ambridge. At the meeting, our Supreme President Mr. Joseph Lesawyer gave an inspiring report on business for the preceding year. I was elected as the new chairman for the District. It is gratifying to say that we organized 136 new members, 77% of our quota.

During our Supreme Assembly meeting in 1976, the assembled board decided that Pittsburgh would be the host city for the 29th convention of our organization. Upon my return home, I contacted the hotels in the city of Pittsburgh. Completing all the preliminary ground work, a meeting was arranged with the contacted hotels, Mr. Lesawyer and myself. After these seminars, we decided upon Hotel Hilton for the 1978 convention. A representative of the Pittsburgh convention bureau attended the sessions. He has promised his assistance to make our convention a success for those delegates who will be coming to Pittsburgh. Since Pittsburgh hasn't hosted a convention since 1946, we encourage everyone to attend and see our fair city.

Upon a directive from Mr. Stefan Hawrysz, Supreme Organizer, I attended a conference of UNA District Committee chairmen, held in the Home Office on September 11, 1976.

A second area district branch meeting was held on September 26 at the William Penn Hotel in downtown Pittsburgh. We in the area were honored to have our Supreme Vice-President, Mary Dushnyk, speak to the members. Before her return home, Mrs. Dushnyk visited the site of our 1978 convention. She remarked that she was very impressed with Hotel Hilton and its location.

I was requested, upon a directive from our Supreme Treasurer, Ulana Diachuk to meet with the officers of branch 63. Reports of the meeting were sent to Mrs. Ulana Diachuk.

At the eleventh annual national bowling tournament held in Chicago, Mr. Anatole Doroshenko and I represented our Supreme Assembly at the event. As national sports chairman, I am happy to announce that the twelfth bowling tournament will be held in Allipippe, Pennsylvania on May 28 and May 29, 1977.

In conclusion, in my home town of Ambridge with a population of 16,000 and two branches, we enrolled 42 new members for 1976. I am sure that with a little effort, towns with larger populations could do just as well or better.

Головний радний Андрій Джула заявив, що він не має жадного усного додатку до свого вже видрукованого і розданого членам Головного Уряду звіту.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ІВАНА ОДЕЖИНСЬКОГО

В минулому році прислав 85 нових членів на суму забезпечення 265 тисяч доларів. Членів дав до таких Відділів: 32, 153, 216, 375 і 430. Брав участь в нарадах філадельфійської Округи 3-го жовтня 1976 року і 3-го грудня 1976 та 14-го березня 1976 року в річних зборах філадельфійської Округи. Репрезентував УНСОЮЗ: 30-го травня 1976 року на конгресі українських ветеранів і на з'їзді українських інженерів. До 31-го грудня 1976 року організував всіх членів до УНСОЮЗу 720. Даліше є председником 153-го Відділу УНС в Філадельфії.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ЄВГЕНА ІВАНЦІВА

During the past year, I have attempted to fulfill all that I have been called upon to do. My major concern has been to promote the best interests of the Ukrainian National Association. This has included both promoting the UNA in the Ukrainian community and soliciting opinions about the UNA and ideas for the UNA from members of the community.

On March 6, 1977, I attended the yearly meeting of the Baltimore District of the UNA as instructed by the Home Office. At that meeting I offered to act as an intermediary between the Branches of the District and the Home Office in any matters of misunderstanding. I also offered to aid in the recruitment of young members.

Throughout the year I have attempted to convey the concern of UNA members about the future of our organization to the proper officers. I have made suggestions and recommendations. During the yearly meeting, I will again be making recommendations about the improvement of our organization.

From March until May of 1977, upon the request of our Supreme President, I worked with Dr. Myron Kuropas and Mr. Taras Szmagala on the UNA program to call the atten-

tion of Members of Congress to the plight of the dissidents in Ukraine. The UNA week in Washington and the Congressional reception on May 18th were the culmination of this effort. I would like to take this opportunity to congratulate our President for initiating this work. I wish to also stress that it is important work for the community and the UNA, as an integral part of that community with a commitment to work in the community, has an obligation to continue this type of work in cooperation with other organizations.

I have continued to take an active role in other community organizations. During the past year, I have continued to work with SUSTA in an advisory capacity. In October 1976, I attended the UCCA Congress in New York as a delegate. I am now serving in the Executive of the UCCA branch of Washington and am aiding in the establishment of the UCCA Information Bureau in Washington, D.C.

During my tenure as Staff Assistant to Senator James D. Buckley of New York, I continued to aid any Ukrainians seeking help with problems. A number of cases were resolved including the reunification of a Ukrainian family. I worked closely with the Senator on the passage of the Commission on Security and Cooperation in Europe and helping Ukrainian dissidents. Senator Buckley initiated the letter to Secretary Brezhnev, co-signed by 25 Senators, protesting the transfer of Valentyn Moroz to the Serbsky Institute in May 1976.

I will continue to work in these areas. It is imperative that the UNA continue its leadership position in all aspects of community life.

Заступник головного передсідника д-р Іван Філіс: Ми закінчили 5-ту точку порядку нарад. В шостій маємо звіт комісії — будівельної та статутної. Однак тому, що ці комісії не мали часу зійтися та узгодити своїх звітів, я пропоную, щоб ми цю точку переложили на завтра.

Головний контролер м-р Іван Винник: Ми мали покликати комісії і вони повинні звітувати про те, що вони зробили. Якщо ні, то ми повинні сказати, що ні. Це так званий „старий бізнес“. А те, що ми будемо звітувати пізніше після нарад комісії річного засідання, це будуть комісії для „нового бізнесу“. Тому я, якщо ви мені дозволите звітувати, буду звітувати, як голова Фінансової Комісії.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко: В справі формальній: тепер мають звітувати тільки ті спеціальні комісії.

Головний контролер м-р Іван Винник: Ви знаєте, пане передсіднику, скільки ми вибрали комісій. Чи вони повинні тепер звітувати?

Головний передсідник Йосип Лисогір: Є спеціальні річні комісії і є такі, що працюють тільки в часі наших нарад. Фінансова Комісія не є такою спеціальною річною комісією, тобто постійною. Річні постійні комісії це будівельна та статутна.

Головний секретар Володимир Сохан: Оригінально було так подумано, що в порядку нарад ідуть наперед спеціальні комісії, а наші комісії річного засідання будуть звітувати після своїх нарад, пізніше. Тепер тут мають звітувати ці спеціальні комісії, які мають до діла зі змінами статуту і з нашою будівлею.

7. ЗВІТ УПРАВЛІТЕЛЯ „СОЮЗІВКИ“ ВОЛОДИМИРА КВАСА

Хвальний Уряд! Мені дуже приємно звітувати сьогодні перед вами, тому що „Союзівка“ обходить цього року 25-ліття.

Здається, що ми купили недавно „Союзівку“, яка була незнана для українців і Головного Уряду тоді купив до оселю для старців. На жаль, мало було охочих емеритів жити тут і „Союзівку“ ми замінили на культурний центр молоді. „Союзівка“ стала популярною для українців по цілому світі. Цілком ладно ми можемо назвати її тепер „українською Меккою“. Особливо приємно мені це все згадати, тому що я вже працюю тут 23 роки і багато причинився до цього.

Спочатку „Союзівка“ мала гостей старших віком і, здавалося, що по кількох роках ця оселя залишиться пустою. Але їх заступили молоді діти і тепер вони приїжджають зі своїми дітьми, щоб вони побачили нашу культуру, звичай. Наші будинки ми змінили виглядом до наших карпатських літників, куди вони не мають змоги свободно поїхати і там побачити. Цілком оправдано нас називають „кляптиком України на американській землі“.

Наші обороти зросли також. Як я почав працювати тут, ми мали 55,000 обороту, а останній рік ми закінчили сумою 433,674 доларів річно. Треба взяти під увагу зріст цін на кімнати, тому ростемо під кожним оглядом. Правда, дехто може сказати, що ми багато не заробляємо; але, як ми візьмемо до уваги наш низький ціни, останніх років інфляцію, зріст цін на оливу, електрику, платні, податки та 10 відсотку для членів УНС, до Курсів Українознавства, різних таборів, З'їзд Емеритів і т. д., то все ми зуміли покрити кошти оперативного бізнесу, переробили кімнати, будинки, додали нові тенісні корти і закупили інвентар.

За останніх п'ять років ми вложили 159,134.98 дол. на інвестицію, а на урядження — 33,763.24 дол. це разом 192,898.22 дол. Ми можемо скромно похвалитися цією сумою.

Я не буду подавати вам подробиць сум за останній рік і що ми зробили, тому що ви маєте докладний звіт нашої Контрольної Комісії і нашого передсідника. Мусу підкреслити, що наші місцеві програми стали популярними, а зокрема наші власні ансамблі „Союзівка“. Тенісні табори під фаховим проводом ред. З. Сялинка і інж. Юрія Савчака є дуже успішні. Курси

українознавства під проводом д-ра Бакума і Христі Принади — Давиденко, щороку побільшуються учасниками. Дитячою оселею опікується Стефанія Гаврилюк.

Останнього року ми мали перший курс музики і співу під проводом Андрія Добрянського і Томи Гринькова, які за два тижні зуміли поставити оперу „Ноктюрн“, яку цього року ставлять в славним музичним місті Нью-Йорк. Цього року ми додали ще курс народних танців під проводом Марунчака з Монтреалю, а його дорадником буде світової слави Валентина Переяславець.

Сама „Союзівка“ змінилася виглядом будинків і має характер рідний, що відрізняє її від других готелів. Ми вже переробили всі кімнати, а вестибюль прикрасили ми образом нашого славного малюра Михайла Мороза. Упорядкували ми також спортивні площі; останнього року переробили ми два корти і третій додали. Це була велика конструкція, тому що третій корт ми мусіли робити на стрімкій горі, де треба було будувати цементову стіну і насип. Ще все ми зробили за 19,000 доларів, разом з огорожею і малюванням кортів.

Як би ми взяли були контрактора, це було б коштувало нас 35,000 дол. Всіми цими роботами я заряджую сам і декорую будинки, чим заощаджую багато грошей. Річ ясна, це все дає мені велике задоволення, бо моя винагорода є мінімальна за цю працю, яку я тут роблю.

Не буду повторювати у своєму звіті, яку велику роботу сповняє „Союзівка“ для членів УНС і для нашої громади. Я тільки наведу один приклад молоді людини, яка приїхала з віддалі 2000 миль на „Союзівку“. Наводжу досвід: „Далека була дорога, але варта було приїхати сюди, щоб дістати застрик і щоб бути гордим, що я є українцем“.

Пані і Панове! Ми вже майже все переробили, відновили і додали ще кілька кімнат. Тепер майже всі кімнати заняті на сезон, конвенції, чи з'їзди, які відбуваються у нас. Дуже часто ми змушені посилати наших людей до чужих готелів. Багатьом молодим людям, що замовляють кімнати, ми змушені відмовляти і вони цим дуже розчаровані і може більше до нас не вернуться.

З огляду на це, я пропоную збудувати новий головний будинок та ідальню, бо наша ідальня не відповідає сьогоднішнім вимогам і задоволення наших членів. Спеціально не відповідає задоволення нашої молоді, яку ми через це можемо втратити.

При збільшенні числа кімнат будемо мати більший оборот, а це також дасть нам можливість покрити видатки, які щороку збільшуються. Також будемо могли примістити всі українські з'їзди, конвенції, а спеціально нашу союзову Конвенцію, де ми і наші делегати заощадять гроші.

З нагоди 25-ліття „Союзівки“ дозволю собі згадати наших довголітніх робітників, як Данила Слободяна, Володимира Беріку, кушаря Андрія Лесіва, Василя Татунчака, Івану Осідач, як також мого адміністративного асистента Марію Ганкевич, які багато причинилися до зросту „Союзівки“.

Вам, Хвальний Уряд, складаю щирю подяку за те, що ви завжди розуміли потреби „Союзівки“, які повні оправдалися за ці всі роки. Думаю, що варта було вложити гроші на цю оселю, бо це був найкращий „інвестмент“ не тільки для членів УНС, але також для цілої української громади.

8. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геррик: В мене є питання. Чи я маю здати звіт з контролю, чи свій особистий звіт.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Особистий.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геррик: Я хочу сказати, що поза працюю, яку я виконую в УНСОЮЗі, я є членом багатьох наших організацій на терені Відділу. Я є головою дирекції „Калини“, членом контрольної комісії в „Карпаті“, брав участь в конвенції Братства св. Миколая, в конгресі католицької молоді, брав участь в бенкеті на пошану Метрополита Максиміана Германа, я є головою Комітету побудови пам'ятника невідомому воювачу, який буде відкритий 29 травня 1977. Я є головою нашої західної Округи та членом Канадського Представництва УНСОЮЗу. Минулого року я приєднав 15 нових членів до УНСОЮЗу. Це є мій особистий звіт, а як прийдемо до звіту з контролю, то скажу більше.

Головний контролер д-р Богдан Гузак: Я хотів би лише декілька слів додати, якщо йдеться про контроль. Ми переходили контролю в цілості і підсумки цієї контролю будуть у відповідній точці нашої програми. Кожний з нас має окрему ділянку, яку мусить сконструювати. Я, очевидно, і в цьому році провадив контролю на „Союзівці“. Мій звіт є написаний, він є в рамках цілості звіту нашої Контрольної Комісії. Коли йдеться про саму „Союзівку“, то пан директор Квас подав про ці речі, які тут проходять і питому вагу цієї „Союзівки“. Я думаю, що було б корисним і доцільним, щоб ми перед 29-ю Конвенцією вже сьогодні подумали і в часі наших нарад прямо покликати певне тіло, яке подумало б, як цю „Союзівку“ найперше розбудувати, і що ми хотіли б бачити на майбутнє на цій „Союзівці“. Коли йдеться про цілість, то я думаю, що якраз під кутом 29-ї Конвенції важливими є речі, над якими ми повинні застановитися. Ми бачимо із звітів, що є певний спад в членстві, чи в ролі членів. Це є, здається, коли дивитися на роки, по 2 чи 3 тисячі з чимось членів — це найменше число, яке ми придбали в минулому році. І я думаю, чи не було б доцільним (я персонально говорю, як один з контролерів, який також цими речами цікавився, а крім того, я є заступником голови цього Відділу, де є наш радний Іван Одежинський — і я знаю ці труднощі), чи не було б добре, щоб, крім нашої Екзекутиви, покликати деяких компетентних людей, які подумали б над певною реорганізацією. Бо я не думаю, що лише саме збільшення наших організаторів в терені поправляє справу і збільшить членство Крим того, ми повинні сьогодні застановитися і над другими речами, засадицими. Кожний з нас повинен їх із звітів вилити і тут подати. Ми маємо таку справу, як справа нашого дому. Думаю, що Екзекутива, мабуть, якщо на нашу на раду не приготувана, то напевно приготувати це догворення між Корпорацією Дому і УНСОЮЗОМ. Тут мусить бути аще відношення. Пані Уліна каже, що Екзекутива над цим працює. Іншою справою є справа видавнича. Ми тут про ці речі не говоримо, як сам редактор не говорив і передсідник про це не говорив. Конфлікти нуртують у нас. Кон ми є в розгляді і в розв'язці цього питання, то

я думаю, що ми повинні застановитися і підготувати ті всі речі до 29-ї Конвенції, бо на самій 29-й Конвенції буде вже знову записано. І тому я звертаю увагу, щоб ми мали це все на увазі і щоб кожний з нас над цими справами призадумався. Всі ці речі повинні бути підготовані до 29-ї Конвенції, крім того, що ми нормально будемо підготувати Конвенцію.

Головний контролер о. Іван Вацук: Мені вже втретє довелось переводити контроль Видавництва „Свобода“. Це може один з найтрудніших відділів, що припав на мене. Я стараюсь і стараюсь вийти з цієї контролю якнайкраще. Мій писаний звіт з переведеної контролю ви маєте. Я тільки коротенько постараюсь пояснити вам деякі цифри. Як вам відомо, ми контролю переводимо два рази в році, — в березні та у вересні. Перша контрола в моєму відділі полагала на тому, що я переглядав детально книги з їхньої діяльності, переглядав впливові і розходів документи. І якщо були мої деякі зауваги, то вони дуже радо прийняли їх і коли я прийшов другий раз, вони вже старались пристосувати їх вповні до моїх вимог. Тому я під цим оглядом не маю ніяких застережень. Свій звіт я поділив на кілька частин. Найважливішою справою в „Свободі“ це є, треба зазначити, що „Свобода“ це орган УНСОЮЗу, за „Свободу“ відповідає Екзекутивний Комітет УНСОЮЗу. Він вкладає на рахунок „Свободи“ високу суму грошей, він і відповідає за адміністрацію, в повному цьому слова значенні. Допоміжним адміністратором є пані Люба Лапчак, яка вивчається із свого завдання. За Редакцію відповідає головний редактор пан Антін Драган. Коли ходять про фінанси, то ті фінанси, згідно з бюджетом, не були такі, бюджет був заплянований, — збільшилися і приходили і збільшилися розходи. А розходи є тому більші, що збільшилися видатки на пошту, папір, а також платні службовиків. Видатки збільшилися: на пошту на 21 тис. дол., на папір на 23 тис. дол., на службовиків на 14 тис. дол. І тому приходи і розходи не є згідні з заплянованим бюджетом. Коли ходять про кошти одного числа „Свободи“, то вони вносять 11 і 1/2 цента за одне число, а річно 29 дол. і 79 центів. Союз платить за кожного свого члена з тим, що він збирає від кожного члена по 7.80 дол. річно. В минулому році Союз заплатив за своїх членів 302 тис. дол., а зібрав від членів 79 тис. дол. Коли брати, скільки Союз повинен би заплатити, то річ ясна, що білянь, скільки повинен би заплатити і скільки заплатив, годиться тому, що Союз доплачує ще за медичне і групове забезпечення, за амортизацію інвентару та інші бенефіти. Книгарня ще, в повному того роду на ченні, не є упорядкована. Новий службик почав оформлювати все згідно з відповідними картотеками. Альманах УНСОЮЗу дав 36 тис. дол., Альманах на 1977 рік є зданий до друку. „Веселка“ рівнож принесла маленький дефіцит, помімо того, що є впливи на пресовий фонд на „Веселку“. Інвентар, який був, це інвентар УНСОЮЗу, який є виданий „Свободі“ до життя. Стан інвентару годиться вповні по його амортизації. Англомова Енциклопедія вповні себе покрила б, якщо б ми всі примірники розпродали. Кошти видання цієї Енциклопедії вносили 310 тис. дол., ми вже продали на 220 тис. дол. і ще треба продати на 89 тис. дол., щоб ми покрили кошти видання. Ми ще маємо на складі 1499 примірників першого тому і 2449 другого тому. Якщо б ми всі примірники продали, то ми покрили б кошти видання і нам залишилось би 131 тис. дол. Свої зауваги до Видавництва, які є свої зауваги до органу УНСОЮЗу „Свободи“ я коротенько помістив у своєму звіті. А тому, що той звіт я не узгідний ще з іншими членами Контрольної Комісії, то свої зауваги я подаю до спільного звіту. На руки Екзекутиви і головного редактора я складаю подяку за їхню співпрацю, та адміністрації за кооперацію при контролі.

Коли ходить це про мій персональний звіт, то я мусу сказати, що я в цьому році не міг так багато для УНСОЮЗу зробити, бо я був перенесений до іншої країни і я не зміг знати себе покищо в цій країні, хоч вже поробив певні заходи щодо організації членства до УНСОЮЗу. Хочу вірити, що в короткому часі зможу вив'язатися із своїх завдань.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Мій звіт з контролю Організаційного Відділу ви маєте. До нього я хочу додати свої зауваги і пояснення. Коли йде мова про виконання резолюцій, чи рекомендацій, то ясно, що я підчеркнув, так як в минулому році я підчеркнув в своєму звіті, що основні резолюції, коли йде про побільшення кадрів організаційного апарату на те, щоб могли виконувати плани, то вони не були виконані попереднього року на 80 відсотків, а цього року, напевно, ці засадничі рішення, постанови Головного Уряду з травня 1976 року теж не були виконані хочби на 80 відсотків. Так само й ті преліміновані суми на організаційні видатки в цьому Відділі, в Організаційному Відділі, над яким ми всі боліємо і бачимо, що не маємо тих осягів і успіхів, які ми хотіли б мати, не були повністю вичерпані і дали заощадження на 5 тисяч доларів. Ясно, що коли ми беремо, скільки ми вкладок одержали і т. д. — безумовно ці суми є більші. Але коли ми дивимось на дійсний стан членства, то ми побачимо, що від останньої Конвенції з 1974 року по кінець грудня 1976 року ми втратили 1390 членів. Це є, так би сказати, для нас певний дорожчик, це є для нас шлях, по якому ми повинні орієнтуватися, як можемо ми цей стан змінити, чи ні. Безумовно, я підчеркнув це в минулому звіті, я підчеркую це сьогодні. В нас є поділені думки про те, як можна наладити справу в Організаційному Відділі. В Союзі є Відділи такі, як Фінансовий, Рекордовий, чи достаточо навіть і „Союзівка“. Це є Відділи стабільні, де можна виконувати працю, де можна мати точно подані цифри, тощо. Оперативні Відділи, а такими є Організаційний, Видавничий, чи Корпорація Дому УНСОЮЗу — це Відділи, де треба, на правду, присвятити багато уваги і душе багато вложити в ті Відділи, щоб вони були такими, як ми хочемо їх бачити. Отже — ми мусимо над цим добре застановитися. Справа Організаційного Відділу, це є справа на найближче майбутнє. Ми мусимо розв'язати таку справу: або обласні організатори в тих обставинах, які є, нам потрібні і ми мусимо їх знайти, незалежно від того, скільки ми прелімінуємо на них, або будемо їх шукати роками-ро-

камні і ми ніколи цієї діри, на мою думку, поважної такої люки в нашому організаційному апараті не зустріємо заповнити. Дальша справа до наладнання — це справа постійних організаторів. Ми маємо бачити далішу справу, це є справа мертвих Відділів. Кожного року понад 100 Відділів, отже одна чверть всіх Відділів УНСоюзу, які не приєднали ніякого члена за цілий рік (в 1976 р. таких Відділів було 104, в 1975 — 105). Як довго можна такий стан толерувати? На мій погляд, я отримую відповідь: це є фамільний відділ і хоч вони є малі, то нічого не можна з ними зробити. Я вважаю, що нам треба постановити, що з такими Відділами робити. Чи не можна їх розв'язати, чи не можна їх включити в систему активних Відділів? Пошто ми пишемо до них? Скільки ми витрачаємо енергії, сили, праці, а кожне наше слово до них не має ніякого ефекту. Крім того ми повинні заставитися над тим, чи ця структуральна система, яку ми побудували 60 років тому, а спеціально у великих осередках, таких як Нью-Йорк, Детройт, Чикаго, Філадельфія, Клівленд — чи ця структура відповідає тому стану, який був колись. Колись була цілком інша справа. Колись Відділи організувалися при парохіях, при клубках, кожний секретар мав безпосередній зв'язок із своїми членами, вони були в одному місці. Сьогодні справа є така: міста, розсіяні члени, воно таке велике, воно є таке жалюзе, що кожний секретар властиво є секретарем на цілу Філадельфію, чи Нью-Йорк, бо він має членів з цілої околиці. Дублювання праці, витрата грошей на поїзди, щоб зібрати вкладки, бо ці члени ніколи вкладах не приносять в означене місце, це все відбирає охоту нашим секретарям приєднувати членів і бути на висоті. Дальша справа — це справа відбудови організаційних зборів по Округах. Ми робимо організаційні наради, гучні наради, наприклад у Філадельфії. Наша Округа має 35 Відділів, а на нараді приходить лише одна третина Відділів, а де ж решта? І на це приїжджає часом навіть двох головних урядовців. Добре, вони приїхали, вони були в нас 2-3 години, дали добрі інформації секретарям 13-ох Відділів, а решта 26 Відділів є абище невідомі. І не піде до них ніхто з керівників, ні заступників керівників, ні головних організаторів і не зрушуть тих 26 Відділів з місця. Вони й далі стоять поза всіма, такими, чи іншими організаційними рямцями УНСоюзу. Про ці речі ми повинні говорити сьогодні, ми повинні над ними поважно застановитися, про них дискутувати, щоб есенціальні, якінебудь рішення статуту могли бути прийняті на 29-ій Конвенції, бо на Конвенції робити рішення на швидку руку буде зазілля.

В нас, в Контрольній Комісії ми не обмежуємося тільки до того, що ми контролюємо такі, чи інші Відділи. Кожний з контролерів може ждати звіт з праці інших Відділів, які контролює один, чи другий контролер, кожний може вилучити в ті, чи інші речі, чи засягнути інформації про певні справи. А тепер я торкнуся інших ділянок праці.

Повний Головний Екзекутивний Комітет мав три засідання в 1976 році — в січні, липні і в грудні. Вуничий Головний Екзекутивний Комітет, тобто тільки чотирьох членів, мав чотири засідання — в лютому, в квітні, в червні і в жовтні. Показується, що жадного засідання не було в березні, в травні, в серпні, у вересні і в листопаді. Мені здається, що УНСоюз є насправду великою установою і насправду є багато справ, які потребують пологодження бодай членами вуничого Екзекутивного Комітету, які є всі на місці. Чи насправду не було жадних справ до пологодження, коли не було засідання від 12 липня до 26 жовтня. Можна оправдувати і розуміти, що це склалися Головного Екзекутивного Комітету ширшого, але на місці є чотири члени Екзекутиву і їм легко зійтися на засідання. А скільки болючих справ є в Союзі, на організаційному, на видавничому відтинку, справи нашого дому і т. п. То є речі, які, я вважаю, повинні абсолютно бути взяті під увагу і передискусовані.

Коли йде про звітування за корпорацію нашого дому, то я особисто в попередньому році домагався, щоб фінансові звіти цієї корпорації були затверджені Головним Урядом УНСоюзу. Мене дивує, що не є подана сума відсотків, які корпорація винна УНСоюзові. Це не є маленька сума. Лише за 1975-76 роки ця сума виносить 308 тис. дол., а скільки від 1969 до 1975 року. Будівельна комісія минулого року поставила цілий ряд резолюцій Головному Уряду під рішення. В тих резолюціях спеціально одна була важна, яка говорила про договір між Корпорацією Дому і УНСоюзом, щоб унормувати сплату відсотків і довілі. На наше питання в березні ми не дістали задовільної відповіді, чи такий договір вже підписаний, чи його підтоговляється. Ми сподівалися, що Екзекутива вяснить цю справу, але цього ми не чули.

Коли йде справа про Видавництво, то від минулого року у ньому є багато справ, які не є полагожені. Редакторський склад не був поповнений, устаткування не було, наші видання спізнавалися. Альманах минулого року появився спізнено, а цього року зовсім не появився і т. д. Значить, ці речі в нас нуртували, ми про них говорили, ми розійшлися з думкою, що справи будуть налагоджені, ми чули заяву редактора Драгана, що найближче до двох тижнів по річних нарадах на спеціально скликаєному засіданні Екзекутивного комітету вирішати...

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Перепрошую, дуже, але Ви виводите дискусію, а не здаєте звіт із своєї діяльності за минулий рік. Прошу повернутися до свого звіту.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я думаю...

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Ви порушуєте всі ділянки так, що завтра пан Геврик не буде мати про що говорити.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Контрольна Комісія буде давати свої спільні заваги завтра, а я сьогодні, як контролер, крім свого звіту, хочу торкнутися всіх ділянок праці. Якщо Ви вважаєте, що я не можу доповнити свого звіту, то я перестану говорити.

Головний керівник Йосип Лисогір: Мучите нас різними справами...

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Ми казали обмежитися тільки до десяти хвилин, а Ви вже більше, як десять хвилин говорите і торкаєте кожну ділянку Вашої Комісії.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Кожної ділянки. Так само, як інші реферували і також торкали інші ділянки, і Ви, пане Предсіднику, їм не звертали уваги. Д-р Гнатюк не повинен був організаційної ділянки торкати, а він торкав і Ви йому дозволили.

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Д-р Гнатюк говорив 8 хвилин, а Ви вже говорили 15 хвилин.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Добре, дуже дякую. Я бачу, що демократія є тоді, коли можна говорити позитивно, а коли ми говоримо критичні заваги, то ми говоримо не можемо.

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Тому, що дотепер члени Контрольної Комісії не зрозуміли, як широко вони мали звітувати в точці 8 нашої програми, а це раз поспрашу до слова пана Івана Геврика, а потім пана Івана Винника.

Голова Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Пане Предсіднику. Я думаю, що Ви але зрозуміли, а може звітодавати не зрозуміли, бо я питаю Вас і Ви скажи нам, що маємо свій особистий звіт здавати. І так повинні були дати всі інші, мої, так би казати, співтовариші. На жаль, сталося так, що вони перейшли до своїх звітів з контролю, то тепер ми мусимо повторити свої звіти.

Я хочу сказати, що в цього року контролював такі ділянки: головного секретаря, спізнені рахунки, моргеджі і видатки директора Канадської Канцелярії. Цьогорічна перевірка діловодства головного секретаря та очолюваного ним Рекордового Відділу була переведена при повній співпраці головного секретаря Володимира Сохана та його службовиків. Праця Рекордового Відділу, яким керує головний секретар, проходить нормальним шляхом. На мій погляд, чому не скликають засідань Екзекутивного Комітету, про що вже згадував д-р Іван Скальчук, головний секретар відповів, що вони всі є в канцелярії і засідання Екзекутиву скликають в разі потреби, а тому, що всі члени члени малої Екзекутиву є в канцелярії, то тільки справи часом пологоджують шляхом комунікації один-з-одним без офіційного засідання. Як я вже сказав, праця Рекордового Відділу проходить нормальним шляхом і порядком. Він оформлює аплікації, видає грамоти. Обслуга секретарів є швидко і солідна, а це допомагає секретарю в його нормальній відділовій організаційній праці. Листів найбільше має Рекордовий Відділ, даліше Фінансовий, потім Організаційний, а найменше наш головний Предсідник. Протоколи засідань були видруковані і підписані головним Предсідником і секретарем. На день контролю нові пляни забезпечення були опрацьовані і апробовані. Наш статут був із всіма поправками опрацьований. Спізнені моргеджі на день 31-го грудня 1976 року було 28, на день контролю було 3. З них деякі треба буде продати, про що вже пан Ульяна згадувала. Спізнені рахунки з вкладками на день 31-го грудня 1976 року було 13, на день контролю було 4. Я перевірював видатки на репрезентацію членів Головного Уряду і мущу ствердити, що вони були менші, як минулих років. В Канаді я перевіряв документи, які знаходилися в пана Богдана Зорича, а державна контрола канадської державної контролю перевірила всі діловодства до кінця 1975 року. Як нас інформували пан Зорич, то в коротці прийде контрола для перевірки 1976 року. Наше майно в Канаді на 31-го грудня 1976 року виносило: готівки 182,761.15 дол., бондів ми мали на суму 3,722,101.14 дол., ліпотечних позичок ми мали на суму 712,614.01 дол., членських позичок ми мали на суму 135,657.96 дол. Разом наше майно в Канаді виносило 4,753,134.26 дол.

Гол. контролер м-р Іван Винник: Я думаю, що тут зайшло непорозуміння, або, як наш Предсідник каже, „зайшла баламута“, бо казали звітувати особисто. Я не чув, щоб Предсідник, чи пан Ульяна згадувала про свою працю в УККА, в СКВУ і т. д. і тому я не забрав слова, бо я вважав за відповідне не звітувати, що я там десь є в комітеті будови церкви в Нью-Йорку, чи в ООЧСУ, чи в Народному Домі. Я думаю, що це не має відношення до Союзу. Тому я буду тепер звітувати за фінансову ділянку, за той Відділ, який я контролював.

Ми мали прихідів на суму 6,016,949.28 дол., а розходів на суму 4,904,517.82 дол. Надвишка була на суму 1,112,431.46 за 1976 рік. В порівнянні з минулими роками ми мали більше приходів на суму 488,378 дол., бо в тому році ми приписали відсотки Корпорації Дому в сумі 263,017.00. В порівнянні з ухваленням бюджетом ми прелімінували в приходах 5,645,000.00 дол., вплинуло 6,016,950 дол., отже ми в приходах згідно з нашим бюджетом, осягнули надвишку в сумі 371,950.00 дол., або відсотково 106% відсотка. Коли йде мова про видатки, то ми прелімінували 5,082,300.00 дол., а видали 4,904,517.00 дол. І тут ми також заощадили 127,782.00 дол., або інакше — в порівнянні до прелімінованого бюджету видали тільки 96% відсотка. А де ми зробили заощадження? Це були менші видатки в інвестицій на 54 тис. дол., в Організаційному Відділі на 52 тис. дол., це може і коштот Організаційного Відділу, що є менше організаторів, як ми прелімінували в бюджеті, і менше ми виплатили за грамоти на суму 63 тис. дол. Це є плюс. Це приблизно були б ці грубі суми, що складаються на те, що ми видали менше, як прелімінували в бюджеті. Ми прелімінували надвишку на суму 562,700 дол., а осягнули 1,112,434 дол., отже ми осягнули більше на суму 549,731 дол., а це дає 97 відсотків. Того надвишкою ми збільшили майно УНСоюзу із 40,037,970 дол. до суми 41,150,402 дол. Коли ми порівняємо наші біляни за 1975-76 роки то ми завважимо, що ми збільшили інвестиції в бондах на суму 1,593,312 дол. коштот наших позичок і моргеджів, які зменшилися на суму 683,535 дол. Крім цього ми збільшили позичку УНСоюзу для Корпорації Дому на суму 177,500 дол. Відношення наших одержаних відсотків від інвестицій внесли більше на 0.41 відсотка, або приблизно на пів відсотка більше в порівнянні з минулим роком. В минулому році (1975) вони виносили 3.77 відсотка, а в цьому році (1976), за який ми звітуємо, 4.18 відсотка. В цій ділянці є дальший поступ, — це є викина низьковідсоткових бондів на вищевідсоткові. Це Фінансовий Відділ робить поступово і він комбінує якнайкраще, щоб осягнути якнайбільші відсотки.

Ми переглянули всі прилоги, касові і банкові звіти і ствердили, що вони відповідають тим цифрам, які є заготовані в наших книгах. Якщо йде про старий союзний дім, то я думаю, що було деяке недотягнення, що ми довго тримали той дім, де знаходиться редакція і адміністрація. Але записався на наш Предсідник, що вже в скорому часі той дім ми продамо за приблизно 210 тис. дол. Я все обстоював думку, щоб той дім якнайкраще потлати, перенести редакцію і адміністрацію до нових приміщень, туди більше, що ми тих приміщень маємо дуже багато. гроші з проданого дому перевести на інші інвестиції, які давали б добрі відсотки, а крім цього ми позубили б тих видатків, які зараз маємо: на сторожі, опал, світло, тощо.

Я думаю, що ця справа є на добрій дорозі і той дім в скорому часі буде проданий. Якщо йде мова про новий дім, то ми мали в минулому році прихідів на суму 1,020,932.84 дол., а видатки були на суму 1,031,185.00 дол., так, що нам залишилися втрати без амортизації на суму 10,283.00 дол. Ми почали вже амортизацію будинку (один відсоток) і вона була на суму 137,775 дол., так, що наша втрата в 1976 році була на суму 148,027 дол. Наша ціна вартості будинку є 13,829,429.27 дол., в тому ми маємо позичку в УНСоюзі на суму 8,369,787 дол. Як вже зазначив д-р Скальчук, ми маємо також ще залеглі відсотки Корпорації Дому до УНСоюзу за 1974, 75 і 76 роки, які виносять 2,318,000 дол. Кошти будови дому в 1976 році збільшилися на суму 1,111,657.21 дол. На підставі заключених контрактів за винаймені приміщення, ми думаємо, що ми в 1977 році будемо мати около півтора мільйонів доларів. З такими приходами, якщо ми не будемо мати якихсь передбачених видатків, а вони все бувають, ми можемо мати сальдо приблизно пів мільйона доларів. Цією сумою ми можемо диспонувати, чи сплачувати капітал в ціні. Я хочу в загальному ствердити, що стан дому є багатокращий, але він на мою скромну думку (наш Предсідник не погодиться зі мною) ще далеко не є ідеальний, бо ми маємо близько чотирнадцять мільйонів нашого майна, чи позичок, і все це є на відсотки. Нам треба, крім видатків, залатити ті всі відсотки. Тому я думаю, що ми ще на довгі роки будемо мати тяжкий горіх, бо сплачувати ті всі позички і відсотки не є такою легкою справою.

На підставі цифр приходів і розходів, що ми мали в 1976 році, (я застерігаюся, бо можуть бути якісь надзвичайні видатки, може якась компанія збанкрутувати, чи не платити, тощо), то я хочу сказати, що так, як ми планували бюджет попереднього року, то ми добре його виконали. Ми виказали в приходах 6 відсотків більше, як ми планували, а в розходах ми заощадили 3 і пів відсотка. Я з приємністю хочу ствердити, що ми працюємо в рамках бюджету, який ми ухвалили минулого року. На підставі нової ухвали, яка була прийнята на останній Конвенції, що члени Контрольної Комісії можуть брати участь в засіданнях Екзекутиву, а з тої ухвали скористав і брав участь в засіданні Екзекутиву, на яке мене один раз запрошено.

Якщо йде про резолюції Фінансової Комісії з минулого року, то я хочу ствердити, що вони всі є виконані на стот відсотків. Я цих резолюцій читати не буду, лише в коротких словах перекажу. Ми рішили: підвищити ставки дивіденди за грамоти від 10-20 років, збільшити уділювання моргеджів (ми уділили на 268 тис. дол.), провадити дальше виміну низьковідсоткових бондів, підвищити платню головному організаторові, призначити на потреби фінансової комісії тисячу дол., (призначили, але ми не використали, бо не було потреби), продовжувати започатковану акцію позичок на боргові зобов'язання, підвищити нагороду відділовим організаторам на 12 і пів дол., та доповнити дотацію на УВУ до суми десять тисяч дол., (ми ухвалили, що кожного року будемо давати певну суму грошей, аж осягнемо десять тисяч дол.). Всі ці резолюції були виконані.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Перше я хочу додати, що я, як Гнатюк, працюю в громаді. В своєму звіті я не мав на думці персональних справ і тому про них я не говорив. Я мав на увазі мою функцію, як контролера, і так я здавав свій звіт. Друге — я пропоную, щоб ми точку 9-ту наших наряд перенесли на завтра, бо Контрольна Комісія ще не узгодила свого звіту і не збрала підсумків цілості нашої контролю.

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Я з тим погоджуюся і прошу всіх це одобрити. Пан Геврик ще не є готовий дати спільний звіт за Контрольну Комісію і він просить часу до завтра. Завтра наші наради пічнемо точкою 6-ю — Звіти Комісії, а тоді перейдемо до точки 9-ої — Звіт Контрольної Комісії. А зараз приступаємо до 10-ої точки наших наряд.

10. СЛОВО ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ МАРІ ЧУЧМАН

Пане Предсіднику, Пані Панове! Ви напевно знаєте, що я живу на новому місці і на новому місці не є легко закламітуватися, а особливо в громадському й організаційному житті. Однак якимось до трьох роках я почала помаленьку включатися в громадську й організаційну працю. В Торонті існує Суспільна Опіка, де працюють наші жінки. Там ми робимо кераміку, пишемо писанки, виписуємо і влаштуємо базари, з яких дохід йде на фонд нашим білим людям. Крім цього відвідуємо хворих в старечих домах і шпиталів. В цій організації я вже працюю через два роки. Для Українського Народного Союзу я на терені Торонту працюю з ким можу і в порозумінні з іншими членами. Я брала участь в нарадах Торонтоської Округи, на яких був наш головний Предсідник Йосип Лисогір і сенатор Павло Юзик. На річні наради в минулому році я привезла три аплікації нових членів, а цього року я це число подвоїла і привезла шість аплікацій. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ВОЛОДИМИРА ДІДИКА

Пане Предсіднику, Пані і Панове, Головні Урядовці! Я не маю багато що сказати. Однак тому, що буде З'їзд Сеньйорів, я до цієї справи хочу додати кілька своїх думок. Ми маємо прекрасну „Союзівку“. На що „Союзівку“ члени УНСоюзу складали свої дрібні пожертви. Багато з них є сьогодні в старшому віці, але вони це той „Союзівку“ не бачили. Сьогодні тут піднесли знову справу „Союзівку“ і будови на ній дому для сеньйорів. Є велика пропаганда, так, якби так сеньйорів ніколи не було, аж в минулих роках сеньйорів звідкись прибули. Такі сеньйори були й колись. Колись мій батько був теж сеньйором, але ніхто про нього не думав і про якусь будову не думав. Я не є проти будови дому для сеньйорів. Але є така справа. Ми нині маємо „Союзівку“, з якої найбільше мають користа члени, які живуть в східних стейтах Америки. Члени, які

живуть в західних стейтах, не мають такої нагоди користуватися „Союзівкою“, як члени із східних стейтів. Чому якраз будувати дім для союзних сеньйорів на „Союзівку“? Коли будувати такий дім, то будуйте його в середньо-західних стейтах, як Мічиген, Огайо, Ілліной, Висконсин, Індіана і рівночасно близько Канади. Отже там треба будувати такий дім, щоб ці наші члени, які живуть в тих стейтах мали нагоду також щось мати від Союзу. Якщо ми побудуємо такий дім тут на „Союзівку“, то ці члени із західних стейтів напевно на що „Союзівку“ не прийдуть, хіба деякі одиниці. Це все, що я мав би сказати щодо союзового дому для наших сеньйорів. Тепер ще одна справа щодо наших сеньйорів. В дописі в „Свободі“ було сказано, що з З'їзд сеньйорів на „Союзівку“ на другий тиждень. За 13 доларів денно маєте кімнату і три рази денно харчі, — без різниці, чи той сеньйор є членом УНСоюзу, чи ні. Я є проти того, щоб нечлени Союзу використовували таку нагоду, як ми проголошуємо в пресі. Я дуже жалую, що мій дуже добрий приятель і старий знайомий, пан Куропас писав такі дописи і давав такі пропозиції. Якщо ми хочемо дати якусь полетугу, то даваймо її нашим членам. Не давати нечленам, бо де ж вони були, чому не стали членами УНСоюзу. Саме тому я є проти того, щоб вони використовували УНСоюз і мали таку величезну знижку. Ви знаєте, бо сам їдете в терен, то знаєте, що коштує переспатися одну ніч в готелі, чи motel. Я не раз, коли був в дорозі, то платив за те, щоб переспатися одну ніч по 35 доларів. Ми на „Союзівку“ маємо кімнату і харчі за 13 доларів денно. Якщо давати знижку, то давати членам, але не сеньйорам, що не є членами УНСоюзу. Коли ходити про будову дому і майбутніх його мешканців, то можна до нього прийняти тоді нечленів, як не буде членів. Але не можна випустити нечленів на „Союзівку“ за таку ціну. Дякую.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропас: Чи я маю говорити, як почесний член, чи як член Комісії Сеньйорів.

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс: Як почесний член.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ІНЖ. СТЕПАНА КУРОПАСА

То Комісія буде окремо. Бо так, як говорив пан Дідик, то він говорив, як член Комісії Сеньйорів. Комісія є окрема точка. А я скажу вам історію про сеньйорів, як прийде до Комісії. Як почесний член, щоб не сидіти в дома, щоб вступитися з дороги, старий йде такий поштовхується, а брав участь в союзовому житті. Я є Предсідником 423-го Відділу УНС ім. Сагена Коновальця, який протягом 10 років зріс до 900 членів. Нині той Відділ впав до 500 членів. Чому впав? На це є різні причини, як „Союзівка“ та інші речі. Але ми не можемо гніватися на УНСоюз, що він так поступив, що не закупив ще одної „Союзівки“ близько Чикаго, бо ми всі є Головні Уряд. Рішав більшість, і як вона рішати, так є і так має бути. І я був той чоловік, не буду хвалитися, що я був за організаторами УНСоюзу. Пан Галичін все казав, що організаторів нам не треба, бо секретарі будуть гніватися. І було так, що секретарі не гнівалися і ніщо не йшло і був асстій. Прийшли організатори і зрушили життя з місця. Першим організатором був покійний вже Дмитро Вілєпський. І якщо прийшов до нього чоловік і хотів взяти грамоту на декілька тисяч доларів, то він йому казав таке (я не хочу псувати теперішніх організаторів): слухайте, ми вам дамо грамоту на 500 доларів і будемо дивитися, як ви будете справлятися і якщо ви будете справлятися добре, то на другий рік ми вам дамо ще на 500. Чому так було — спитаєте. Так було тому, бо ми мали таку квоту, що він мав 200 доларів місячної платні, але зате мусів дати на місяць 20 членів. І він, як поділив 2000 на 4, то мав чотири члени. Але він до одного Відділу Братства св. Стефана (221 Відділ УНС) приєднав тисячу членів. Крім цього а ходжу на всі Збори нашої Округи. То є честь там іти і все щось треба сказати. Я даліше стараюся писати до „Свободи“ і мущу сказати, що як пан Драган чується добре, то мені мій допис помістити, а як але, то не помістити. Я маю так залеглі справи, а йому про це нині говорив, а він мені сказав: „то колись піде“. Була колись у нас т. зв. „Трибуна УНСоюзу“. І та „Трибуна“, то була „Трибуна“, можна було в ній все помішувати. А тепер є цензура. Перечеркнуті одне речення і друге і нічого не лишилося. І ми дійшли до того, що в „Трибуні“ є лише „підчерки“ дітей. Четверо дітей є „Трибуна“. Яка то „Трибуна“? Та ж ті діти ще не говорять. Колись в „Трибуні“ ми все говорили. Говорив д-р Падок, я писав „УНСоюз в походи“ (знаєте, так по-військовому), писали інші організатори. Тепер того нема, тепер є чотири „підчерки“. А там говорили, що організаційний референт лише. Пишіть, каже, до „Трибуни“, то дуже потрібне, воно нам допомагає. Як я напишу — нічого не чую. Я, кажу, пане Гавриш, написав я в листі, Ви мене просили написати і я написав і чому нема цього в „Трибуні“? А він каже: „Ви не написали позитивно“. Хто є тоді той суддя, що каже, що є позитивно, а що ні? Як чоловік був 25 років головним контролером УНСоюзу, а вісім років заступником головного Предсідника, то він позитивно не напише? Та хіба на школу Союзів не напише. Та ж ми якось були урядники Союзу. Про комісію сеньйорів я буду говорити пізніше. Але мущу одне сказати, що дуже багато зголосилося їхати на З'їзд Сеньйорів, може тому, як пан Дідик сказав, що за 13 доларів на день можна добре з'їсти і випитися на „Союзівку“. Маріяна, асистентка пана Кваса, сказала, що не знала, що так багато є сеньйорів, що всі на „Союзівку“ не помістяться і треба буде відмовляти. Пан Дідик говорив, що він є проти того, щоб будувати дім на „Союзівку“, а будувати його в Чикаго, чи Детройті, бо сеньйорів з Чикаго, чи з інших міст, тут не підуть жити. Я так справу розумію: ми перше збудуємо дім на „Союзівку“, а на цей дім вже є резолюція ухвалена і Предсідник казав, що збудує за півтора року. Уже минув рік — ще має кілька місяців. Він то не робить, я знаю, але я вірю, що колись буде. То не значить, що той сеньйор з Чикаго, чи з Детройту не може прийти сюди і в тому домі жити. Він вже каже „гуд бай“ Чикаго, „гуд бай“ Детройт. Інша справа є справа „Союзів-

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ки" в Чикаго, чи в Детройті, чи в Індіані, як пан Дідик говорив, де можемо скористатися з того, а інша справа є доми для сеньйорів. Ви вже тоді всіх прощайте і всі ви йдете тут змирати. І тут треба мати нам центрально. За сеньйорів скажу пізніше.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Пан Куропас, але Ви нам нічого не сказали за бенкет, який має бути в четвер.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропас:

Як ми, сеньйори, минулого року тут приїхали, були і такі що вже не є членами, бо їхні поліси вигасли і вони вже застаріли, щоб їх прийняти до Союзу. Деякі бабці і дідуся казали, — ми вже застаріли, але ми масно вникли і ми їх записали. І записали. Сам пан Гавриш може про це повідати. Та я не маю документів і канцелярії, щоб провирити і сказати: пані, чи пане — ви не є членом УН-Союзу і ви сюди не належите. Але одно є. Як та справа пропаде, як би ми того дому не побудували, то буде такий удар для Союзу, бо люди скажуть, що радили три роки і нічого з того не вийшло.

Коли ходять про бенкет, то ми масно проблему, а іменю так: ми масно тепер нового президента і все не є так, як було перед тим. Як ви прийдете на бенкет, то ви не можете бути вбрані в довгу сукню, або фрак. Ви можете брати светер і гумові черевачки. Такий тепер стиль. Тепер, коли ходять про гроші, то як би ви багато не пили, то бенкет буде задармо, бо та комісія почесних членів придбала готівку. Ми масно 421 дол. Нам належить, "супер стейк", а 421 дол. на могорч повинні вистачити. Пані і Панове. Де Ви знайдете комісію, яка дала б задарно бенкет. Звичайно, програма буде широка, тільки ще треба узгодити. Ми хотіли ще дістати д-ра Данилюка, але його наш передсідник чомусь не любить. Я його також не люблю, але він є союзовець. Я його не люблю не тому, що пан Лисогір його не любить, але тому, що він взяв "кеш суррепдер". Слухайте, ви, головний контролер, бере "кеш суррепдер". Я навіть не знаю, чи він має другу полісу. А йому грошей не бракує. Але то його справа. Як ви хочете доложити ще до 421 доларів проєкт від себе, то буде кращий бенкет. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ІВАНА ІВАНЧУКА

Шановні учасники засідання, Пані і Панове. Я можу сказати — нехай вас Бог благословить добрим думками, щоб ваше засідання вийшло на користь Українського Народного Союзу і українського народу. То вам передаю від нашого списочка та від наших парохів. Я хочу вам сказати, що я був на посвяченні церкві св. Йосафата і на бенкеті і тому я трохи спізнився на ці наради. Обидві імпрези були надзвичайні. Було багато людей, а преса і дві станції телебачення дуже прихильно поставилися до цих імпрез: передавали знімки і коментарі про ці імпрези. На бенкеті було яких 550 людей, так що зала не могла всіх помістити, а перехідники до другої зали вже було записано. Програма була задаром, як звичайно українська програма. Виступали солісти, промов було дуже багато. Я сидів за почесним столом, як представник УН-Союзу. З цієї нагоди ми видали книжку, яку я привіз і на яку можете подивитися.

Тепер я хочу сказати про свою діяльність. Я був активний в спорті. Минулого року ми мали в нашій Окружній бовлінг і я бачу, що вже схід починає наслідувати нас і є в Бозі надія, що ми колись будемо "Нешенел Спорт Турнамент". Брав я участь в річних засіданнях Окружного Комітету і сподіюся, що на другий рік я вижасу дещо новими членами. Минулого року я зробив поїздку по Канаді. Хотів переїхати Канаду, побачити ті широкі степи і первісні дуби, як пан Гевриш говорить, і куди їздив пан Дідик. Стрічався і говорив зі секретаріями УН-Союзу в Едмонтоні, у Вікторії, у Брітні Колумбії. Там мене гарно прийняли. Був я в Сінтелі, в стейті Вашингтон. Там українська громада дуже маленька, не мають там католицької, ані православної церков. В Портленді, в стейті Орегон, є православна церква, до якої ходять католики. Я ще буду мати заваги до Контрольної Комісії і, очевидно, до ЕКЗЕКУТИВУ, але про це пізніше. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ Д-РА ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Користаю з запрошення до слова, хоч без переконання, що й казати про ентузіазм. Бо моя мова мала б бути про працю виконану для нашої установи в минулому році, для якої, на жаль, не було не тільки відповідного підсумку, але й не було можливостей. Ні минулого року, ані у всіх трьох роках, що пройшли від останньої Конвенції УН-Союзу, я не удостоївся ані одного запрошення до праці, чи співпраці з ЕКЗЕКУТИВом, ні на свято, ні на день. Не зі своєї волі я стою повністю поза нею. Я, як належить пригадує собі, минулих років, зокрема останнього, лояльно заявляв готовність послужити своїм, майже двадцятирічним, досвідом в союзних справах, зокрема в справах організаційних і Культурної Комісії. Можна ще не звертати уваги на щоб прийняти мене на члена, до неактивної, зрештою, Культуральної Комісії. Можна ще не звертати уваги на брак запрошення на традиційні союзові різдвяні, чи інші імпрези, але коли ЕКЗЕКУТИВ відбуває єдину в році нараду з'їздового комітету в Джерзі Сіті в справі З'їзду Сеньйорів і не запросила мене на цю нараду, хоч я був єдиний член, який мешкав в Нью Йорку і міг через річку, без ніяких коштів піти, то це вже є дивна справа. Це не був відірваний факт, бо коли я від названої комісії дав оголошення — вістку про З'їзд, який має на другий тиждень тут відбутися, то воно було придержане яких два тижні в друкарні, а потім, замість потелефонувати до мене в справі деяких проблем, які зайшли, пішли листи до голови Комісії в далекому Чикаго. Та все ж таки щось ми в цій Комісії зробили, про що може бути більше говорити голові Комісії пан інж. Куропас. Я хотів би сказати, що ми перевели реєстрацію людей — справді десь около 300, які хотіли б жити в союзовому домі для старших членів і з чималим трудом підготували 3-й З'їзд Сеньйорів УН-Сою-

зу, та підготували статут тривалого Об'єднання цих членів. Ми масно вже поважний досвід, бо знаємо тих, які зголосилися і які хотіли б мешкати в цьому домі. Три лікарі і то такі, які виконують практику і не йшли б сюди жити, як старші, чи білі люди, хотіли б жити в своїй культурній громаді. А крім них зголосилися й інші поважні люди. Ми перевели цю реєстрацію і ми знаємо, що як би цей дім постав, то ми будемо мати не тільки людей готових сюди приїхати, але і тих найкращих людей. Ми з чималим трудом підготували цей З'їзд, і — як знаєте — цей З'їзд вже не поміститься на Союзівці і той надмір людей нам принесе трудність. Не багато цього, що я вам говорю, але й добре це. Збірна праця, тобто співпраця, дала б більше, але треба, щоб вона була. А справа спільного труду для наших старших віком членів, зокрема справа будови для них першого, взірцевого апартаментового дому, справа дуже важлива не тільки для них і не тільки для нашої організації, але також для нашої цілої національної громади. Бо тут, коло "Союзівки", чи на "Союзівці" можна зібрати людей в старшому віці, але це ідейних, культурних людей, і заставити їх це до поважної національної і культурної роботи. Тут, на цій "Союзівці" трудився покійний Богдан Кравців, який був заступником редактора Енциклопедії Українознавства професора Кубійовича, який ще працює на "Золотій оселі" проф. Іван Корвицький і в сприятливих умовах можна би мати, як не цілу, то значну частину редакції цієї книжки.

Я вже загадав про Енциклопедію Українознавства. Як вам відомо, її займався патрунувати і платити гроші на зладження англійською другої частини Енциклопедії УН-Союзу. Я дуже турбувався і турбуєся нею, бо є співробітником Енциклопедії. Але, коли я в цій справі написав приватного листа до ЕКЗЕКУТИВУ, я до сьогодні не дістав відповіді. Чи це бойкот, чи що то є трудно сказати, коли відноситься так до почесного члена Головного Уряду УН-Союзу. Не знаємо скільки таких невідповідних листів є на полицях Народного Союзу. На всякий випадок це є курйоз у відношенні не тільки з почесним членом, але і з зовсім чужими в ділових, чи товаришеских взаємнинах.

З великим здивуванням і прикритістю я ствердив сьогодні вранці, коли ми складали поклін Патронові нашої установи Тарасові Шевченкові, що в перше за моєї пам'яті, поза співом не було ні його слова і ані одного слова про нього. Мені, як голові цього столітнього Товариства було це особливо прикрам і незрозумілим. Зане член Головного Уряду УНС став головою НТШ, це ще не траплялося. Що за дивний збіг обставин. Прохача прийнявши подбати про це, щоб наш довголітній, глибоко символічний і доглибно зобов'язуючий "Тарасовий" звичай, був продовжуваний доки Шевченко залишиться нашим Патроном.

Міг би я загадати ще про минулорічну ухвалу, яку від 1973 року повторює пані Панове, головні урядовці, схвалює кожного року дрібну справу — про друк десяти моїх союзних статей, які були друковані в Альманахах і яких кілька десятків статей, які були друковані на сторінках "Свободи", а зокрема в "Трибуні УН-Союзу". Всі вони відносилися до теорії, практики і до ідеології нашої союзової роботи, асекураційної роботи. Це не маловажна річ, а жду на неї. І коли Союз цього не зробить, то я видрукую її сам. Видрукую тільки тому, бо вона принесла мені сатисфакцію, а Союзові і союзним діячам користь. Це буде вперше в історії української книжки перша книжка про життєву асекурацію. Вже це саме варта того, щоб вона появилася. Я думаю, що вона нечесті не принесла нашої установі, яка є піонером в нашій українській асекураційній праці.

Свої, на жаль, терпкі, але віро, правдиві проблеми і заваги я міг би продовжувати. А при інших обставинах, вони були б не потрібні, вони були б заступлені оптимістичним звитом про пророблену корисну роботу для нашої великої установи та дальшої її будови і росту і то силами молодих і старших людей. Силами активних молодих урядовців і силами тих, які відійшли від них, але не відпали від організації. Бо навіть, коли б я, чи такі, як я були дуже і дуже холодними до якоїнебудь організації — двадцять років свого повного життя, двадцять років трудів життя ви не викреслите, а хто хотів би викреслити, був би нападком нещасливою людинаю.

Ще я пригадав собі одну поважну справу, а саме — своє членство в обраній вами минулого року, Статутівій Комісії, яка на ваше виразне доручення мала б всім на цьому річному засіданні представити свої пропозиції щодо потрібних змін статуту, щоб ви їх передискутували і представили для майбутньої Конвенції. На жаль і ця резолюція мабуть була зложена на союзній поліції, а це також не дало мені змоги сказати про ту роботу, яку я був готовий в цій комісії виконати, яку я був би з присностю і скорістю виконав. Подано ці заваги в повному переконанні, що позитивна, бо так я її розумію, критика ще не запліднила ніякої організації, зокрема такої великої, як наш Народний Союз, ніякої шкоди. Позитивні пропозиції в порушеннях і непорушеннях справах, зокрема в тих, які мені найбільше на серці — організаційній і культурній, я дозволю собі, за вашою згодою, з'ясувати в дальшому ході наших нарад і, дай Боже, рокових нарад.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ РОМАНА СЛОБОДІЯ

Пане Предсіднику, Шановні Зібрані. Я не думаю промовляти, бо в мене нема голосу, Я щойно тому два тижні вийшов із шпиталю. Я перейшов надзвичайно поважну операцію, без якої я міг би бути старий жований. При операції було кілька лікарів, і перед тим взяли відповідну асекурацію, бо один лікар не хотів брати на себе такої відповідальності. По операції лікар мій дощі сказав так: ваш батько є на 88-й році життя. Я вже робив сотні тяжких і поважних операцій, та такої, як вашому батькові робив, мені ще не траплялося робити. І тому на найближчій конвенції лікарів він буде говорити про ту справу, яка йому вдалася — що операція вдалася і пацієнт живе. Я дякую панові Куропасу, голові нашого Комітету Сеньйорів, що він оте напруження, що тут було, злагіднив, що він трошки веселиться, що я мене спонукало промовляти. Я надзвичайно дякую членам ЕКЗЕКУТИВУ за те, що під час мого побуту в шпиталі мені прислали з нагоди Свят Христового Воскресіння святкову картку з побажаннями Веселих Свят і скорого повороту до повного здоров'я, яку підписали всі члени ЕКЗЕКУТИВУ, виключно з сенатором Юзюком. Я просив паню Уляну і пана Соханя, щоб не подавали в пресі, бо їх хвалять, бо хто хотів би повірити, що Слободія може бути хворий. Зараз я живу більше в дощі і прихожу поволі до здоров'я. Пробую продавати свої реальності в Елізабеті, переглядаю свої папери і шукаю за деякими промовами, які я мав. Між пожившими літними часописів знайшов я мірша — молитву Св. Ієрарха:

Тебе, Господи, благослови,
Тебе щиро молю:
Не давай нас пораз другий
У лещу неволі!

Відверни від нас ту кару,
Се безмежне горе,
Не дай ридати, кровцю ляти,
І сліз ціле море.

Не дай дивгати пораз другий
Лещу найдані,
А то Неньці, Україні,
Вже терпцю не стане.

І замість молиби і покоря
Почуши прохання
І розпуку, і зневіру.
Сердечі міліони

У неволі, на тортурах
Затверднуть, мов камінь.
Не дай, Отче, нас Лихови;
Не дай, просим! Амінь.

А від себе додаю, — не дай не тільки ляхам, але комуністам і большевикам.

Крім того знайшов я листа від Покійного Списочка Никити Вудки з датою 24 грудня 1919 року. В цьому році я об'їздив цілу Канаду і промовляв на зборах. Покійний Списочка Никита Вудка прислав мені такого листа:

Вінніпег, Ман. 24 грудня, 1919

Дорогий Пане Слободія!

Остаючи дотепер під сильним враженням того тепла, що його принесли до зимової Канади Американські Делегати УН-Комітету, чуюся зобов'язаним до милого обов'язку подякувати Вам з особа за Ваші теплі, щирі труді коло роздута того огня, так потрібного в хвилі, коли зневіра втискає до зболілих, покритих українських сердець.

Най Бог Мира і Справедливости назначить і прискорить нашою Народовою годиною волі і спокою, най бодрить Борців і будить всіх на бій за народні святації, най з особа благословить Вас і всіх Ваших сілою та вдволенням на многі літа для заплаканої Неньки.

Най Бог благословить

Никита Сп.

Я знайшов листа від Українського Конгресового Комітету з 1970 року з запрошенням прибути на Ювілейний Бенкет УККА, на якому мені вручили почесну грамоту того Комітету. Якраз так сталося, що в тій самій залі в Френклін готелі в Філадельфії в 1920 році мене на Конвенції вибрали членом ЕКЗЕКУТИВУ УНС. Це було 50-ліття мого урядування в Союзі. Ось цей лист:

Високоповажаний Пан
Роман Слободія
Елізабет, Нью Джерзі

Вельмишановний і Достойний Пане!

Український Конгресовий Комітет Америки почувачється до милого обов'язку запросити Вас на Ювілейний Бенкет, що відбудеться в неділю дня 25-го жовтня цього року в залі Бенджамін Франклін, як Почесного Гостя.

На Першому Конгресі Американських Українців, що відбувся у Вашингтоні 24 травня 1940 року, Ви, Вельмишановний Пане, брали участь, як делегат Українського Народного Союзу, а тим самим, були не тільки співучасником Конгресу, але його співзасновником. Через дальших тридцять років Ви брали участь в його праці, відносячи своє знання і свої сили для закріплення української етнічної групи в Америці.

Нам буде дуже приємно в 30-річчя існування УККА, привітати Вас і побажати багатого сил для продовження Вашої праці, на громадському відтинковій.

Просимо прийняти в словни нашої глибокої пошани

За ЕКЗЕКУТИВУ УККА:

Іосиф Лисогір Іван Вазарко
Екз. Заступ. Президента Адм. Директор

Наш Патріярх походить із села Задрістці, а з і сусіднього Настасова. Коли ми зустрілися, Він питає мене, чи я також зі Задрістці. Я недавно вислав побажання з нагоди його 85-ліття, а тут я прочитав Вам листа, що його я недавно одержав від Патріярха.

Олава Ісусу Христу! Ватикан, день 5 березня 1977

Високоповажаний Пане і Дорогий Країне!

Щиро дякую Вам за ласкаву пам'ять і побажання з нагоди могого 85-ліття, а зокрема за щедрий дар любові 250 дол. Молю Господа, щоб відплатив Вам багатством своїх благ і благодатей, зокрема добрим і довгим здоров'ям.

Чи маєте які відомості з Настасова?
З Патріяршим Благословенням

Іосиф
Патріярх і Кардинал

Я не буду вам більше часу забирати. Я надзвичайно вдячний вам за те, що ви мене вислухали. Дякую Президенту, панові Лисогірові, панові Соханові, з яким ми живемо у великій приязні. Він все прислав мені всі протоколи і питає мене, чи треба такі точні протоколи писати. Я всі протоколи перентую і тому я не дивуюся, що наш секретар вже поснів. Протоколи дуже точні і я кажу, що за 50 років моєї праці в Союзі не було такого доброго секретаря в Союзі, як пан Сохан. Отже, я Вам дуже вдячний, що ви так точно все опускує, але не забувайте про своє здоров'я, бо то є понад міру так писати. Отже я хочу сьогодні погратувати панові Соханові, а також пані Уляні, бо вона є як моя рідна дитина. Ми знею працювали разом 20 років. Вона надзвичайно точна і солідна в роботі. І я гратуюю Союзіві, що має таких добрих працівників і таку гарну касирку. На тому я кінчу, дякую вам, що мені дали слово. Якщо вам буде мене потрібно, то я ще лишаюся на З'їзд Сеньйорів, то поговоримо більше. Дякую.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Перед тим, як ми закінчимо сьогоднішні наради я попрошу до слова пана Соханя.

Головний секретар Володимир Сохан: Я сам попросив до слова. Тому, що ми завтра лічимо дискусію, або будемо близько дискусії, я хочу запропонувати тим, які з якихнебудь причин не отримали звітів, або з собою не привезли, щоб прийшли сюди і взяли собі звіти. Прому дуже, візьміть і прочитайте, вони могли завтра дискутувати.

Головний організатор Степан Гавриш: Я перед нашими нарадами писав до вас лист і просив, що якщо хтось буде мати можливість привезти аплікації нових членів, щоб це зробити. Деякі з вас вже дали мені в суботу, деякі, я знаю, що мають, а ще не передали. Мені приємно було почути, що пані Чучман привезла з собою 6 аплікацій. Будь ласка подайте їх зараз, бо наш головний се-

кретар хоче їх оглянути і негайно передати до канцелярії до оформлення. Аплікації вже передайте, а я нікому не скажу, хто скільки привіз. Ми це проголосимо в четвер під час нашого бенкету.

Кінець 2-ої сесії і першого дня нарад.

Віторок, 24 травня 1977
Другий день нарад
Рання сесія

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Пані і Панове. Відкриваю ранню сесію другого дня нарад. Перед тим, як прийдуть члени Контрольної Комісії, які зараз узгоджують резолюції, які будуть нам сьогодні потрібні, ми приступимо до 6-ої точки наших нарад, яку ми вчора переложили на сьогодні, а це звіти Комісії — Будівельної і Статутівій.

6. ЗВІТИ КОМІСІЙ:

а) Звіт Будівельної Комісії

Голова Будівельної Комісії д-р Іван Фліс: До Будівельної Комісії, яку ви тому кілька років вибрали належать: проф. Тарас Шмагала, мгр Іван Винник і я. Правду сказати, ця Комісія в минулому році не мала жадних засідань, бо на це не було потреби. Але ви вже чули звіт пана Винника, який вичисляв фінансовий стан нашої будівлі. Наша ціла інвестиція в Корпорації Українського Дому є около 13 мільйонів і 659 тисяч доларів. На це складаються такі фонди: около 8 мільйонів доларів від УН-Союзу, 4 мільйони і 600 тисяч доларів позичили наші члени на так звані боргові зобов'язання, а решту ми позичили в банках. Наш дефіцит до кінця 1976 року внісся 315 тисяч доларів. Ми сподіємося, що в 1977 році будемо мати багато крапів внісся. Як вже пан Винник зазначив, ми в 1977 році сподіємося мати приходи з чинишів понад півтора мільйона доларів. Вдатки за перший квартал 1977 року вносили 328,886.00 дол., а чистий прихід в тому самому часі 54,690.00 дол. Цей прихід повинен бути багато більший тому, що в цих видатках, є включені дві виплати за податки та інші, разом в сумі 136,862 дол., які є заплачені за цілий рік і вони не будуть повторяться в 2-ому, 3-ому і в 4-ому кварталах. Передбачений чистий прихід в сумі понад пів мільйона доларів можна буде зужити на сплату відсотків за позички УН-Союзові та банкам. Будинок, як ви вже всі знаєте, є майже вповні винаймлений. Ми живимо майже три поверхи на свої потреби, і якщо б ми взяли під увагу три поверхи, за які ми нічого не платимо, а крім того світло, опал, охолодження і чистення — то це є приблизно 350 тисяч доларів річно. Це є наше, а крім того ми сподіємося мати, як я сказав вище, понад пів мільйона чистого приходу, яким ми зможемо диспонувати. Чи є які питання до Комісії, або до ЕКЗЕКУТИВНОГО Комітету? Якщо нема то ми перейдемо до другої справи, а саме, до звіту Статутівій Комісії.

б) Звіт Статутівій Комісії

Голова Статутівій Комісії д-р Іван Фліс: На останніх річних нарадах Головного Уряду, ми покликали Комісію, яка мала б переглянути статут і внести деякі поправки, які відносилися б до виборчої комісії в часі Конвенції, як і вибору та її в часі Конвенції.

Головний радий д-р Богдан Футей: Справа формальна. Як ви можете здавати звіт тої Комісії, як ця Комісія ані разу не виходила і не мала змоги ці речі переглянути.

Голова Статутівій Комісії д-р Іван Фліс: Я хочу перенести лише преліминарний проєкт, який буде узгоджений завтра не тільки з членами Статутівій Комісії і ми вернемося схвалювати проєкт.

Головний радий д-р Богдан Футей: Це все в порядку, але я вважаю, що ми повинні мати засідання цієї Комісії.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я відчуваю, що д-р Футей хоче. Можливо, що було би доцільним, як щоб Ваш звіт попередило засідання цієї Комісії і на засіданні деякі речі, чи справи, які там будуть, можна буде узгодити. Бо я боюся, що зараз над тим розп'яється дискусія, а ми не хотіли б цього зараз мати. Тому, прошу, зійдіться, перегляньте, узгодіть між собою і подайте це нам до відома. А тоді, може бути дискусія над нашим проєктом. Я би просив, щоб Ви це перенесли на завтра, щоб Комісія Ваші пропозиції переглянула, бо Ви, пане Голово, попереджуєте працю Комісії.

Голова Статутівій Комісії д-р Іван Фліс: Я погоджуюся з Вами.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Мені пан Фліс дав вчора переглянути цей дуже довгий основний проєкт, писаний легальною мовою (інакше не може бути), який має бути основою до зміни, чи доповнення статуту. Я є переконаний, що значна частина тут присутніх, які не є правниками і не народилися в Америці, не зможуть слідкувати за читанням. Я би питав вас, чи не було би можливо перекласти цей проєкт на українську мову і прочитати один текст і другий. Бо легальну мову тяжко зрозуміти навіть тому, що досконало знає мову англійську. А, коли, значить, це йде про тих, які не знають дуже добре англійської мови, то я думаю, що було би добре, якщо б хтось з наших колеґ правників не хотів взяти на себе і підписувати такий переклад. То заняло б годину часу.

Головний секретар Володимир Сохан: Я пропоную, щоб це зробив пан д-р Падох, — внескодавець.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Так, внескодавець. Пане Докторе, Ми Вам дуже дякуємо, що Ви зголосилися до тої роботи і ми би просили Вас перекласти, бо Ви знаєте українську і англійську мову і легальні терміни. Справді, як би Ви могли це зробити.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Я хотів би сказати, щоб це дати зробити комусь молодшому. Ми масно молодих правників. Наскільки мені відомо, то почесні члени є до почесної роботи. Але я можу це зробити, коли мені дадуть до поміч секретарку.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: В американській армії, як якийсь рекрут забавляв говорив, то сержант йому сказав: добре, то ти то зробив. Подякуймо за те панові докторові, що він зголосився цей проєкт перекласти.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Добре, а це зроблю.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Ми цю точку закінчимо так: д-р Ярослав Падох зробить переклад на українську мову, Комісія на своїй засіданні цю справу перегорить і пропонує вам до обговорення і прийняття пізніше.

Ми повинні перейти до 9-ої точки наших нарад, але тому, що на залі нема членів Контрольної Комісії, бо вони ще узгоджують свій звіт, щоб не тратити часу, ми зробимо листу тих, які хотіли б забрати слово в дискусії. До дискусії зголосилися: д-р Богдан Футей, інж. Анастолі Дорошенко, Володимир Запаранюк, Іван Іванчук, Андрій Джула, Теодор Мороз, інж. Ярослав Кальба, Алла Гарас, д-р Ярослав Падох, Євген Ренета, д-р Анна Чопик, мгр Іван Винник, інж. Степан Куропас, Володимир Дідик, д-р Іван Скальчук, о. Іван Ващук, мгр Іван Гевриш, Іван Оджинський, проф. Тарас Шмагала, Євген Іванців. Тому, що на залі вже є всі члени Контрольної Комісії,

ми перейдемо до 9-ої точки наших нарад і я попрошу до слова голову Контрольної Комісії мгра Івана Геврика.

9. ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

з перевірки майна і діловодства, проведеної у вересні 1976 року і в березні 1977 року, за час від 1-го січня по 31-го грудня 1976 року.

Перевірку проводили:

1. голова — мгр І. Геврик;
2. заст. голови — мгр І. Винник;
3. член — д-р Б. Гнатюк;
4. секретар укр. — о. І. Ващук;
5. секретар англ. — д-р І. Скальчук.

Під час обох перевірок, головна Контрольна Комісія, відбула спільні наради з Екзекутивним Комітетом та ствердила, як слідує:

Всі таблиці подані в звітах головних урядовців: головного передсідника, головного секретаря, головного касира, головного організатора, головного редактора „Свободи” і управителя „Союзівки”, є правдиві і вірно відзеркалюють стан майна УНСОЮЗУ і його членства по 31-го грудня 1976 року.

В додатку до всіх поданих таблиць, головна Контрольна Комісія подає наступне:

Фінансовий Відділ:

Касовий звіт УНС від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року.

КАСОВІ ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року

Місяць	Прибутки	Видатки
СТЕПЕНЬ	899,233.27	1,007,013.12
ЛЮТИЙ	538,782.38	543,098.33
БЕРЕЗЕНЬ	898,883.04	898,101.42
КВІТЕНЬ	535,876.65	628,771.26
ТРАВЕНЬ	594,034.41	599,806.68
ЧЕРВЕНЬ	781,582.50	838,710.71
ЛИПЕНЬ	716,801.12	682,041.38
СЕРПЕНЬ	719,094.51	599,252.94
ВЕРЕСЕНЬ	609,106.31	595,544.35
ЖОВТЕНЬ	577,739.52	622,988.15
ЛИСТОПАД	886,473.55	887,815.69
ГРУДЕНЬ	899,026.07	838,448.92
Разом	8,676,633.33	8,721,571.95

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Цьогорічна перевірка діловодства головного секретаря та очолюваного ним Рекордового Відділу була проведена при повній співпраці головного секретаря Володимира Сохана та службовиків цього Відділу в дніх від 28-го березня до 1-го травня 1977-го року в приміщеннях Головної Канцелярії УНСОЮЗУ в Джерзі Сіті.

Рекордовий Відділ виконує всі свої роботи швидко та акуратно, закладаючи добрий організаторський Відділ та завдяки дружній співпраці його службовиків, які завжди готові один одному допомогти, чи заступити того, який перебуває на хворобі, чи відпочинковий відпустці. Службовики Рекордового Відділу, хоч і в недовому складі, сповняють всі ці обов'язки Відділу на час: перевірка аплікацій на нові грамоти забезпечення, їх оформлення і виготовлення грамот проходять дуже справно та фахово з повним знанням життєвого забезпечення; грамоти забезпечення висилає Рекордовий Відділ вже між 8-им та 10-им днем кожного місяця; вкази членів для поодиноких Відділів виготовляє до 12-го дня місяця; висилка цих вказів та рахунків, що їх виготовляє Фінансовий Відділ відбувається між 12-им та 14-им днем місяця, а два дні пізніше закінчується виготовлення та висилка повідомлень про платність вкладок у черговому місяці.

Рекордовий Відділ долає так же фахово і точно всі зміни у забезпеченні членів УНСОЮЗУ та вдержує в найкращому порядку всі документи членства та його забезпечення. Окремо веде рекордовий Відділ точну статистику членства по класах і сумах забезпечення, по Відділах і по стейтах та провінціях. Власне ця точно ведена статистика при допомозі картотек IBM дає змогу Рекордовому Відділові мати кожноразно підсумку руху та стану членства, а зокрема виготовити при кінці року всі дані про числа членів — грамот та їх суми забезпечення по класах, по стейтах і провінціях, та за віком, що потрібне до звітів для забезпечення урядів.

Рекордовий Відділ закупив на місце старої вже машини нову бюрову машину — сортер IBM, що допоможе йому виконувати деякі роботи ще скоріше, як також точніше, бо стара машина вже часто псувалася.

Головний секретар вже остаточно вистарався про апробату трьох нових плянів забезпечення та подбав про виготовлення друку цих двох нових грамот і листків додаткового договору третього роду забезпечення. Тепер випуск цих нових трьох плянів у світ чекає ще тільки на виготовлення конче потрібних брошурок з інформаційними та пропагандистськими даними про ці нові роди забезпечення, над якими працює службовець Організаційного Відділу.

Повний текст обов'язуючого тепер статуту УНСОЮЗУ, в якому включені зміни з останньої Конвенції, передав головний секретар до друкарні, щоб зробити новий склад цього статуту і видрукувати у форматі книжки.

Протоколи нарад Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду УНСОЮЗУ веде головний секретар дуже точно та дотримує їх у прикладному порядку. Протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету завжди виготовлює він швидко та проголошує в „Свободі”: Протокол з попереднього річного засідання був виготовлений з опізненням, яке можна вияснити та виправдати тим, що головний секретар мусів писати цей протокол без скорочень, згідно з рішенням Головного Уряду.

Головний секретар щоденно ранком відкривав всю пошту УНСОЮЗУ та прочитав всю кореспонденцію Рекордового Відділу. Описав він сам відповіді на всі листування українською мовою, відповідно перевіривши та подбавши спершу порушені у цих листах справи. Листи англійською мовою пише Меланія Мілянович, службівка Рекордового Відділу, яка також точно і фахово робить скорочені переклади на англійську мову протоколів засідань Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду.

Обширна кореспонденція головного секретаря із секретарями Відділів, організаторами, членами та кандидатами на членів, як також виготовлення протоколів вимагають дуже багато часу і праці, тоді коли головний секретар має ще цілий ряд інших важливих обов'язків та відповідальностей. Тому головному секретареві конче потрібно відповідного службовика, який допомагав би йому в листуванні, аби в писаних протоколах, бо головний секретар не може постійно працювати з таким переважанням. Зроблено теж докладну перевірку статистик про рух і стан членства у звіті головного секретаря за 1976-ий рік. Стверджено їх точність та згідність з дійсним станом і змінами у стані членства УНСОЮЗУ. Для короткого огляду руху і стану членства долучуємо до цього звіту декілька таблиць, виготовлених на підставі статистик Рекордового Відділу та звіту його керівника — головного секретаря:

ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1976 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1976 року	69,149
Нові члени, приєднані в 1976 році	3,071
Разом:	72,220

ВТРАТИ У 1976 РОЦІ:

Супендування	386
Грошові звороти	818
Виплати Е грамот	991
Сплати вкладок Р грамот	721
Смертні випадки	864
Інші втрати	111
Разом втрати	3,891
Стан активних членів з 31-го грудня 1976 року	68,329

СТАН ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Стан членів 31.1. 1976	Стан членів 31.12.1976	Прибуток, або втрата
Молодь	18,718	18,278	— 440
Дорослі	44,376	43,867	— 509
Акцидентові грамоти	6,055	6,184	+ 129
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні	4,544	4,741	+ 197
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні	14,419	14,659	+ 240
Разом:	88,112	87,729	— 383

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛАСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

(Стан з 31-го грудня 1976 року)

Клас	Число чл.
Класа I (Т-16)	439
Класа II (Р-70)	201
Класа E-18	3,993
Класа E-20	5,591
Класа E-65	294
Класа P-20	7,635
Класа P-65	125

Разом активних членів Деп. Молоді 18,278

Члени на випл. забезпечення і на безпл. прод.	4,741
Разом членів Деп. Молоді	23,019

Клас	Число членів
Класа I — Старий рід забезп.	42
Класа O — P-70	181
Класа T	2,431
Класа W	11,773
Класа P-20	13,464
Класа E-20	9,861
Класа E-65	2,566
Класа P-65	1,684
Класа DP-60	231
Класа DP-65	600
Класа T-5	51
Класа T-10	233
Класа ADD	6,184

Дорослі члени з молодечими грамотами

Класа P-20	418
Класа E-20	289
Класа P-65	14
Класа E-65	29

Разом активних членів Деп. Дорослих 50,051

Члени на випл. забезп. і на безпл. прод. 14,659

Разом членів Деп. Дорослих 64,710

Усі члени Деп. Молоді 23,019

Усі члени Деп. Дорослих 64,710

Разом усіх членів 12.31.1976 87,729

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (Стан з 31-го грудня 1976 року)

	Число членів	Іх суми забезп.
Активні члени Деп. Молоді	18,278	\$ 20,007,911
Активні члени Деп. Дорослих	43,867	55,240,205
Акцидентові грамоти	6,184	30,920,000
Молодь на виплаченому забезп.	4,741	3,475,087
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	14,659	11,418,196
Усі члени разом	87,729	\$ 121,061,399

ІВАН КЕДРИН

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРИ

LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній політійній обгортці, із золотими літерами, роботи мистця ВОДГАНА ВОЖЕМСЬКОГО

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.

Замовити можна в книгарському відділі при „Свободі”, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки

СВОБОДА, 30 Montross St., Jersey City, N.J. 07301

Мешканці сходу Нью-Джерсі роблять 5% збиткового податку.

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ ФІНАНСОВОГО ВІДДІЛУ

Провірку переведено в дніх від дня 28.березня 1976 р. до дня 1 квітня 1977 р. в присутності головного касира п.Уляни Дячук і працівників фінансового Відділу.

На підставі предложених і перевірених книг і документів стверджено, що за час від дня 1.січня 1976 р. до дня 31.грудня 1976 р. вплинуло до каси Українського Народного Союзу:

ПРИХОДИ:

1.Членські вкладки:

- Забезпечення на життя	2,876,552.85	Дол.
- Забезпечення від випадків	72,036.90	"
- Братський фонд	76,894.82	"

РАЗОМ:членські вкладки

3,025,484.57

2.Інші фонди:

- Сирітський фонд	7,916.66	Дол.
- Фонд наглої потреби	2,967.13	"

РАЗОМ:інші фонди

10,883.79

3.Відсотки:

- Від фондів	1,377,166.23	Дол.
- Від уділів-дивіденда	5,845.04	"
- Від гіпотечних позичок	252,874.09	"
- Від позичок членам	19,641.51	"
- Від ощадноствених банкових конт	1,440.58	"
- Від Української Нац.Корпорації	263,017.03	"

РАЗОМ:Відсотки

1,919,484.48

4.Реальности:

- Чинші з будинків ч.83 Гренд с.	12,000.00	Дол.
- Чинші з перебраних будинків Б.	1,662.00	"
- Чинші з " " Нью-Йорк	22,892.83	"

РАЗОМ:Реальности

36,054.83

5.Інші впливи:

- Звороти за реасекурацію	978.00	Дол.
- Підвищення вартости фондів	3,883.72	"
- З продажі книжок	15,745.06	"

РАЗОМ:інші впливи

20,606.78

РАЗОМ:ПРИХОДИ У.Н.С.

5,012,514.45

6.Видавництво Свобода

566,512.88

7.Совязівка

437,921.95

РАЗОМ ПРИХОДИ

6,016,949.28

8.Бонди:

- Вплинуло з продажі фондів

986,865.16 Дол.

9.Гіпотечні позички-моргеджі:

- Вплинуло з гіпотечних позичок

950,830.46 "

10.Позички членам:

- Вплинуло з позичок

67,611.74 "

11.Українська Національна Корпорація:

- Зворот позички

544,100.00 "

12.Реальности:

- З продажі перебраних будинків Бронко

12,863.40 "

13.Амортизаційний фонд:

- Амортизація реальностей Керитонксон.	15,527.89	Дол.
- " друкарських машин	891.60	"
- " електричних машин	2,318.32	"

РАЗОМ:Амортизаційний фонд

18,737.31 "

14.Різні переливи

78,675.98 "

РАЗОМ :КАСОВІ ПРИХОДИ

8,676,633.33 Дол.

ВИДАТКИ:

1.Виплати грамот:

- Дозрілі грамоти	884,540.85	Дол.
- Посмертні грамоти	697,919.63	"
- Передчасно винлачені грамоти	250,511.00	"
- Подвійне забезпечення	7,000.00	"
- Забезпечення А.Д.Д.	2,500.00	"
- Виплати дітям, що їх родичі померли	4,691.00	"

РАЗОМ:виплати грамот

1,847,162.48 Дол.

2.Сирітський фонд:

- виплати з сирітського фонду	4,003.08	Дол.
- Відсотки	956.88	"

РАЗОМ:сирітський фонд

4,959.46 "

3.Дивіденда:

- Виплачено дивіденду

471,541.75 "

4.Кошти адміністрації:

а.Персональні видатки:

- Платні Екзекутивні	78,500.00	Дол.
- Платні Працівників	237,520.74	"

РАЗОМ:Персональні видатки

316,020.74 "

(Продовження буде)

Січневі Роковини в Сиракузах...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

вітових, стейтових та федеральних урядів.

Імпрезу започатковано відігранням обох національних гімнів, о. протопресв. В. Уманець провів молитву, а голова Відділу УККА д-р Олександр Гудзяк відкрив її коротким словом, вітаючи наших ветеранів, запрошених гостей та всіх присутніх і в їхньому імені передав привіт борцям за ідеали 22 Січня у поневоленій, але не скореній Україні та передав провід програмою інж. Миколи Сидоровича.

Майстер церемонії інж. Сидорович відіграв прокламаторську гімну Гю Л. Кері, в якій він підкреслює, що американці ніколи не будуть байдужі до долі України і її народу та що „День Української Незалежності символізує непереможного духа свободи“.

На очах всіх учасників імпрези відбулася церемонія підписання спільної прокламції Дня Української Незалежності посадинок міста Лі Александром та повітовим староство Джамом Мулроєм, яку й відчитав сам повітовий староства.

Уривки з Четвертого Універсалу Української Центральної Ради прочитали п-ні Ніна Новохатко в українській, а Борис Гудзяк в англійській мовах.

В часі бенкетного обіду інж. Сидорович представив гостей при головному столі, в першу чергу учасників Визвольних Змагань в особах о. протопресв. Василя Уманця, поручи. УСС-ів д-ра Івана Подюка, сотн. Івана Пігуляка, поручи. д-ра Кліма Мельника і сотн. Всеволода Соколовського, яким представники молодіжних організацій — Наталка Шпичка, Маруся Луцук та Івася Гвозда — піднесли на вишви́йний подушечі вітання у національних кольорах із числом 60 і їх ними удекорували під олеськи принаряди на залі. Далі майстер церемонії представив: повітового староства Джаму Мулроя, у заступстві неприяного посадинок міста — президента Міської Ради Ніла Мек-Кіррн, конгресмена Джеймса Генлі і в заступстві неприяного конгресмена Вілліама Волша — його екзекютивного асистента Річарда Горстмана, стейтового сенатора Таркі Ломбарді, д-ра Аскольда Лозинського о. проф. д-ра Антона Бюскарену — як головних промовців, Вілліама Буша — члена стейтової легіслатури та Тимотея Райса — провідника більшості в повітовій легіслатурі і о. Богдана Коня — сотрудника місцевої української католицької парафії в заступстві неприяного пароха о. шамб. В. Середовича.

З письмових привітів відчитано привіт і благословення від Голів обох наших Церков — Патріярха Йосифа і Митрополита Мстислава — під олеськи ух принаряди. Привіт прислав теж посол стейтової легіслатури Мелвін Зіммер. Окресом імпрези була головна доповідь д-ра Аскольда Лозинського з Нью Йорку, яка як своїм виголошенням, так же більше своїм глибоким змістом полинула увагу слухачів, які своїми олеськами переривали її кількразово.

Промовць перевів аналіз наших успіхів і невдач у часі поставання нашої відновленої Самостійності і Державності в рр. 1918—19 і серед невдач вказав на роллю України в деколонізації московсько-комуністичної імперії, якої в тому часі зовсім не розумів світ демократії, із американським включно. Вільний світ підтримує „миролюбну політику детанту, ідучи на компроміс навіть із власними принципами; він ігнорує українську справу і братарється з комуністичними тиранами, бо українська справа загрожує революційною і не дозволяє в т. зв. „статус-кво“, бо визвольне змагання України загрожує комуністичному монолітові! Сьогодні на Рідних Землях іде боротьба на життя і смерть. Ідея державної самостійності переслідує у й серця наших братів і сестер, які в меморандумі „Київської Гель-

сінської Групи“ пишуть: „Всі історичні катаклізми, що їх український народ переживав за останні віки, породжені ідеєю державності. Воля наші прагне до неспілку, до суверенності, до будови свого незалежного життя, а імперіалістичні хижакі роблять усе від них залежне, щоб не допустити до такої суверенності. Тому ми мусимо збудити із нашого асиміляційного сну і переконати американський світ про колосальне космополітичне значення України в укладі сил теперішнього світу“.

У знаменитій підсумках своєї промови в однаково знаменитій англійській мові цей талановитий молодий промовець звертався до принарядів представників американського світу із тризвоним С.О.С.: „Допоможіть нам розбити кайдани неволі у нашій батьківщині Україні, бо неволя там загрожує неволею цілому світові!“

Промова теж знаменитого англомовного промовця проф. д-ра А. Бюскарену була дуже добрим доповненням думок першого промовця. Він краснорічливо розправився із подвійним розумінням політики „детанту“ — облудним та агресивним у світі зла і московсько-комуністичного імперіалізму з цього боку, та справді миролюбним у світі демократичних країн з другого. З вірою у перемогу Правди і з великим оптимізмом промовець кінчав: „Я переконаний, що Україна та інші поневолені Москвою народи введуть відзискати свою правду, а з нагоди 60-ліття проголошення Української Незалежності я вітаю усіх українців словами Т. Шевченка:

„Страшно впасти у кайдани,
Умирати в неволі,
А ще гірше — спати,
спати,
І спати на волі...“

В черзі програми д-р Іван Гвозда представив деяких гостей на залі, а саме принарядів представників Поневоленних Націй — Мадяриши — Тібора Гелька, Латвії — Вілмарса Спанкманіса, Литви — Франка Петраваска, голову Центру Жидівської Громади міста — пані Іду Бенсон і директора місцевої стейтової психіатричної інституції — д-ра Джорджа Бакольва.

Вкінці відбулася церемонія вручення індивідуальних грамот-нагород за сприяння українській незалежності, а саме: конгресменів Дж. Генлі — д-ром О. Гудзяком, повітовому старостві Дж. Мулроєві — п. Миколю Дяченком, стейтовому сенаторові Таркі Ломбарді — пані Маріє Карпінш, посадиноків міста Лі Александрові — проф. д-ром І. Гвоздою, проф. д-рові А. Бюскарену — д-ром М. Лозаю і конгресменів Вілліама Волша — пані Надією Сенік. Професійно оформлені грамоти виконав інж. Роман Шаран.

Майстер церемонії представив ще принарядів на залі бувших голів Відділу УККА в такій черзі: Івана Пігуляка, інж. Микола Кузьму, д-ра Івана Подюка, інж. Микола Сидоровича, мгра Михайла Рубича, проф. д-ра Микола Богатюка, проф. д-ра Івана Гвозду, д-ра Святослава Ключоса та теперішнього голову д-ра Олександра Гудзяка. Він представив теж голів чл. репрезентів 16-ох заступлених на імпрезі місцевих організацій.

Офіційну частину програми закінчив відповідно до хвилених молитвою о. Богдан Кін.

В мистецькій програмі виступили: квартет Бандуристок — Леся і Таня Гурські та Христия і Уляна Ключоси, які виконали: „Запорізький Марш“ — народну мелодію в музичній обробці Гр. Китастого, та відігравали при бандурах пісню „Мой Ясени“ — слова і музика С. Кри-вельного.

Дивочий ансамбль СУМА „Чорнобильці“ під музичним провідом п. Василя Жмура і при фортепіановому супроводі п-ні

Стефи Годжак відігравали пісню „Карпати“ — народну пісню, „Зірвалася хуртовина“ — повстанська пісню і „Кладочка“ — волинську народну пісню.

Мистецьку частину виконував соліст-бас д-р Євген Савчин, психіатр із Бінгемтону, який виконав при фортепіановому супроводі п-ні Джовен Новічко пісню: „Мій край“ — слова В. Сосюра, муз. О. Залеського, „Ромашка“ — слова Л. Курявенка, муз. С. Сабалаша і „На калині мене мати кохала“ — слова А. М'ястківського, муз. В. Верменича, а на додаток „Києве мій“ — слова Д. Луценка, муз. І. Шамо.

Імпреза закінчилась танцювальною програмою при звуках оркестру „Червона Рута“ під кер. інж. Ореста Гришка — аж поза північ, а тоді вже поплискувало передусім молоді, а далі із старшого покоління брав собі від неї добрий приклад.

В загальній оцінці — це була вдала імпреза, якою наша нещодавня велика громада вишила із зовнішнього світу і заманіфестувала свою зорганізованість, а своєю, понад сподівання організаторів, чисельністю уже не перший раз показала свою жертвенність. Завдяки цьому імпреза не була дефіцитною, хоч кошти її влаштування були високі. В цьому заслуга усіх виконавців мистецької програми, із позамісцевим головним промовцем та запрошеним панаторкою включно які виконали свої програми зовсім безітересовно. Наша громада вдячна їм за їхню жертвенність. До успіху причинились теж усі представники організацій, які жертвенно займалися розпродажем квитків серед небувалої тут снігові в останньому тижні підготовки.

ВСТУПАЄТЕ В ЧЛЕННІ
УНСоюзу!

КОСМІЧНА АРХЕОЛОГІЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Спочатку вона переходить до розряду гігантів і надгігантів, а потім, скинувши зовнішню оболонку, поступово охолоджується та перетворюється в білого карлика. Білий карлик, таким чином, це кінцева звена в житті зорі.

Зорі в своїй молодості бувають різної величини, барви, світлоти та конфігурації. Наприклад зоря може бути одно та багатократною, значить, подвійною, як наше сонце, подвійна, потрійна або й чотириразова. Багато зорі відбивають в космосі свій скомплікований танок між собою, докрукують уявної осі.

Наше сонце зачислене до категорії жовтих карликів. За розрахунком астрономів йому тепер 13 бі-

льйонів літ і воно переживає свій південь. Воно не перейшло ще й половини своєї життєвої шляхи. В його надрах відбуваються інтенсивні термоядерні реакції перетворення водню в гелій, у висліді яких сонце випромінює величезну кількість променистої енергії. Тому нема підстави боятися раптового спалаху сонця або його „розпухання“ до розмірів надгіганта.

Усі ці інформації завдячуємо праці космічних археологів. І так, як палеонтологи мріють про знайдення свідків народин життя на нашій планеті, так само астрономи мріють про те, що ми колись пошастіть побачити хвилю народин нашого Всесвіту.

HNIZDOVSKY

WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHER, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY. Price: \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.

Edited by AUGUST STERN.

Translated from the Russian by MARCO CARYNNYK

267 pages — hard bound. Price: \$9.95

Postage and handling one dollar.

New Jersey residents add 5% sales tax.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису емігрантських видань, видає ТРЕТІЙ накладом довідник проф. д-ра П. Ковалев

Український правопис

Це довідник для учнів, студентів, учителів, журналістів, поетів, письменників, мовних коректорів і редакторів та всіх, хто користується писемною мовою.

Ціна: \$3.50 включуючи пересилку

96 стор., 8" x 9", кривий папір, чіткий друк, витривала обгортка.

Випадає УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС в усіх мовних або закордонних безпосередньо в ІУМ, надіслати готівку, чек чи поштовою переказ (тільки в ам. доларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE

P.O. Box 54101, Linden HHS Station, New York 11554

UKRAЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці ЗСА і Канади на дуже корисних умовах праці

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Забезпечена платня. Соціальне, життєве і акцидентне забезпечення. Пенсійний фонд. Вакансії.
- Першесте мають професійні аспіранти спеціалісти. Охочі працювати для УНСоюзу — перешикольно.
- Зголошуватись листовою або телефонічно.

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

Вискакую з літака на парашути, Семе, разом з нашим дорожнім вантажем...

Заризикуйте своїми шансами в джунглях! Тоні, не роби цього!

До скорого побачення, друже!... Кінчаю розмову! Ой!!

ВІДІШЛИ ВІД НАС

МІРОСЛАВ СТАХІВ, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорті, Конн., помер 21 жовтня 1977 р. на 57-му р. життя. Нар. в 1920 р. у Львові, Україна і став чл. УНС в 1965 р. Залишив у смутку дружину Дарію, двох синів Юрія і Микола, та сестру Галину. Похорон відбувся 24 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять! Т. Славинський, секр.

ВОЛОДИМИР НАВРОЦЬКИЙ, член УНС Відд. 325 Т-ва Запорозька Січ в Брукліні, Н. Й., помер 13 жовтня 1977 р. на 66-му р. життя. Нар. в 1911 р. в с. Ліщині, пов. Ходорів, Україна і став чл. УНС в 1940 р. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Микола, та Івана та 3 внуків. Похорон відбувся 17 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Петра в Статен Айленді, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять! В. Цюпа, секр.

РОЗАЛІЯ ПАЛАЖИЧ, членка УНС Відд. 245 Т-ва Запорозька Січ в Трентоні, Н. Дж., померла 18 жовтня 1977 р. на 84-му р. життя. Нар. в 1893 р. в Бріджпорті, Конн. і стала чл. УНС в 1951 р. Залишила у смутку доньку Розалію, синів Олександра, Андрія, Івана, Володимира та внуків і правнуків та дашу родину. Похорон відбувся 21 жовтня 1977 р. на цвинтарі Пресв. Троїці в Трентоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

НАДІЯ ЗАКРЕВСЬКА, членка УНС Відд. 394 Б-ва св. Володимира Вел. в Матвган, Н. Дж., померла 15 жовтня 1977 р. на 58-му р. життя. Нар. в 1918 р. в с. Становище, Волинська в Україні і стала чл. УНС в 1964 р. Залишила у смутку мужа Володимира, дочку Любу і Анну та сестру в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Ново Дієво в Спрінг Валлі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

ПЕТРО НЕДОСТУП, член УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Камберлі, Огайо, помер на 70 р. життя. Нар. в 1906 р. і став чл. УНС в 1943 р. Залишив у смутку дружину Марію, 3 сестри і 5 братів. Похорон відбувся 15 жовтня 1977 р. на цвинтарі Калварія.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

ДМИТРО ЧЕРНЯВСЬКИЙ, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорті, Конн., помер на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. в с. Лозів, Закарпатська в Україні і став чл. УНС в 1924 р. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Вірджінію з чоловіком Альбертом, сестричку та сестричка. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять! Т. Славинський, секр.

ЕЛЕОНОРА П. БЕЗУПАКА, членка УНС Відд. 238 Т-ва ім. Е. Ковалевської в Бостоні, Масс., померла 7 серпня 1977 р. на 50-му р. життя. Нар. в 1927 р. в Іст Бостоні, Масс. і стала чл. УНС в 1962 р. Залишила у смутку мужа Осипа, дочку Марію, Лару і Андрію, матір Газел, братів і сестри. Похорон відбувся на Центральному цвинтарі в Рандолф, Масс.

Вічна Йому Пам'ять! Анна Ремік, секр.

СТЕНЛІ БЛДІН, член УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Громадянський Центр в Рочестері, Н. Й., помер 14 липня 1977 р. на 73 р. життя. Нар. в 1904 в Шамоні, Па. і став чл. УНС в 1942 р. Залишив у смутку дружину Марію та дашу родину. Похорон відбувся 19 липня 1977 р. на цвинтарі Брідж-Меморіал Парк в Мерріфі Айленді, Флор.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ДОБОШ, член УНС Відд. 349 Т-ва ім. Т. Шевченка в Мемфілі, Н. Дж., помер 19 жовтня 1977 р. на 72-му р. життя. Нар. в 1905 р. в с. Синоку, Україна і став чл.

ВІДІШЛИ ВІД НАС

УНС в 1968 р. Залишив у смутку дружину Анну, братів Василя і Павла та сестру Галину. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі Пресв. Серця Христового в Мемфілі, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять! М. Захарко, секр.

ОЛЕКСА ГРЕБОВИЧ, член УНС Відд. 261 Т-ва Україна в Вільямсвілі, Н. Дж., помер 16 жовтня 1977 р. Нар. в 1918 р. і став чл. УНС в 1940 р. Залишив у смутку дружину Гелену, матір Феодорію, 4 братів і дві сестри. Похорон відбувся 19 жовтня 1977 р. на цвинтарі Грін Мт. в Гоммонгтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

ЕВА ГЕРУЛА, членка УНС Відд. 36 С-ва Пресв. Богородиці в Рочестері, Н. Й., померла 30 вересня 1977 р. на 83 р. життя. Нар. в 1894 р. в Україні і стала чл. УНС в 1930 р. Залишила у смутку сина Михайла, Йосифа, Карола та 9 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 4 жовтня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепалтер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять! М. Ковальчук, секр.

ЮСТИНА НАУКОВ, членка УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шапкевича в Гамтрім, Міч., померла 5 вересня 1977 р. на 81 р. життя. Нар. в 1896 р. в с. Кідиан, пов. Бібрка, Україна і стала чл. УНС в 1938 р. Залишила у смутку брата Юлія та дашу родину. Похорон відбувся 8 вересня 1977 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті, Міч.

Вічна Йому Пам'ять! Р. Татарський, секр.

АННА БІЛОУС, членка УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., померла 22 вересня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1897 р. в с. Жовтків, пов. Рогатин, Україна і стала чл. УНС в 1927 р. Залишила у смутку сина Михайла, Володимира, Андрія та дочку Софію і Катрію, внуків та правнуків. Похорон відбувся 24 вересня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепалтер, в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять! В. Попович, секр.

АННА ТЕРЕШЕНКО, членка УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуты в Філадельфії, Па., померла 9 жовтня 1977 р. на 66-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні і стала членкою УНС в 1964 р. Залишила у смутку мужа Григорія, доньку Надію та брата Івана та дашу родину в Україні. Похорон відбувся 13 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавуд Брук, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ГІЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 259 Б-ва Родження Пречистої Діви Марії в Чикаго, Іл., помер 20 вересня 1977 р. на 49 р. життя. Нар. в 1927 р. в Чикаго, Іл. і став чл. УНС в 1945 р. Залишив у смутку родичів Андрія і Агнес та брата Володимира. Похорон відбувся 24 вересня 1977 р. на Ресурекшен цвинтарі Джостіс, Іл.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ЯЦИШИН, член УНС Відд. 157 Б-ва св. Арх. Михайла в Чикаго, Іл., помер 19 жовтня 1977 р. на 56-му р. життя. Нар. в 1921 р. в Луїзіані, Топамч, Україна і став чл. УНС в 1949 р. Залишив у смутку дружину Анастасію, дочку Марію з мужем та внучку, Катерину з мужем, Стефанію і сина Михайла та брата Івана та дашу родину в Україні. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Миколая в Парк Ріджес, Іл.

Вічна Йому Пам'ять! В. Матичак, секр.

МАРІЯ КАВКА, членка УНС Відд. 20 Т-ва „Зоди“ в Гамтрім, Міч., померла 24 жовтня 1977 р. на 53-му р. життя. Нар. в 1924 р. і стала членкою УНС в 1942 р. Залишила у смутку брата Івана, Михайла і Петра. Похорон відбувся 27 жовтня 1977 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті, Міч.

Вічна Йому Пам'ять! Р. Кривач, секр.

ПЕРША ВІЙНА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ністів, як про-це хвалиться комуністичні теоретики, постійно лопас, як це наочно наочно засвідчила в'єтнамсько-камбоджська війна. Ця війна різнож свідчить про те, що також і комуністична ідеологія не є спроможна розв'язувати міжнародні розв'язати їх і інші ідеології на протязі довгих століть.

У початках християнства здавалося, що християнські держави ніколи не будуть воювати між собою. Та ці сподівання не справдилися. Християнські держави часто провадили війни між собою, коли траплялися національні спори між ними. Пізніше були війни між католиками і протестантами. Але часто бували і такі війни, коли католики йшли разом з протестантами проти католиків — а протестанти з католиками проти протестантів. А це казує, що не ідеології, не релігії, не є спроможні розв'язувати національні спори неспорозуміння.

Спори між комуністичними державами, а зокрема перша справжня війна між двома комуністичними державами, в'єтнамом і Камбоджою, наочно свідчать про неістотність нібито все-сильного комуністичного клича: „пролетарі всіх країн єднайтеся“. Добро наші є найвищою цінністю і його не можуть заступити жадні ідеології. А московськочитайське ворогування і, зокрема, в'єтнамсько-камбоджська війна ясно доказують, що національної ідеї

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 12-го ЛЮТОГО 1978 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд., о. гол. 1:30 по пол. в Ідальні школи св. Йосафата. На порядку: вибір Управи на 1978 р., вибір делегатів на 29 Конвенцію УНС, звіт К. Комісії, ухвалення статуту. Проситись чл. прийти. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ГЕМТРЕМ, Міч. Місячні збори Т-ва ім. М. Шапкевича 94 Відд. о. гол. 2 по пол. в Укр. Дем. Клубі, 2376 Грінліг вул. На порядку: звіт К. Комісії та вибір делегатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. На Річних зборах 8-го січня переобрав Управу, а саме: гол. М. Кончак, рек. секр. М. Борисевич, фін. секр. Р. Татарський, кас. М. Бабій, К. Комісія: В. Борисевич, Т. Судомір і П. Дар.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1978 р.

ДЕНВЕР, Коло. Річні збори 226 Відд., о. гол. 2-й по пол., в приміщенні укр.-кат. церкви при 41-й Авеню і Шошон. Після Річних зборів відбувся місячний, на яких буде вибір делегата та його заступника на 29 Конвенцію УНС. — Управа.

ВІВТОРОК, 21-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Загальні збори Пластового Відд. ч. 450, о. гол. о. гол. 7-й веч. в Пластовім Домі при 144 2-га Авеню. Порядок нарад: відкриття, пошанування членів, що відійшли у Вічність, звіт Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір нової Управи. По Річних зборах відбувся місячний, на яких буде вибір делегата і його заступника на 29 Конвенцію УНС. — Христия Навроцька, гол., Е. Мілянчик, секр.

ТАРЗАН